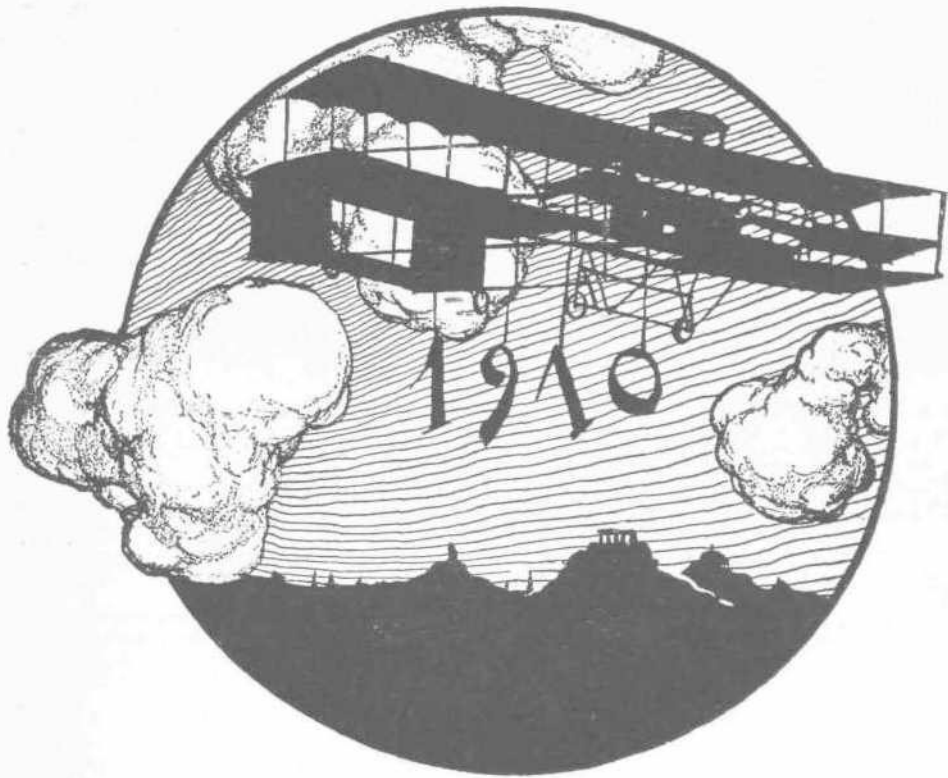

Η ΦΥΣΙΣ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ
 ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'-ΤΟΜΟΣ Ι'-ΕΤΟΣ 20 | ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ: ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
 Συνδρομή 'Εσωτερικῶν δρ. 16 | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Σωκράτους ἀρ. 2 καὶ
 Συνδρομή 'Εξωτερικῶν φρ 20 | 'Εναντι Τ.π. Οἰκονομ. καὶ Ναυτικῶν

Η «ΦΥΣΙΣ», ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΠΡΟΡΗΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Ἡ κυρία de Thèbes, ἡ γνωστὴ Γαλλίς, ἡ ἐκδίδουσα κατ' ἔτος Ἡμερολόγιον, προλέγον τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ διαπιστοῦσα μεθ' ὑπερηφανείας ὅτι ἡ προφητικὴ τῆς δύναμις δὲν ἠπατήθη ποτέ, καὶ ἥτις ἐνίοτε ἐπέτυχε καὶ ὄντως ἀπέκτησε φήμην μάντεως, τὰ δὲ ἐν Ἰσπανίᾳ, Τουρκίᾳ καὶ Ἑλλάδι, ὡς λέγεται, τὴν ἐδικαίωσαν. ἴδου διὰ τὸ ἔτος 1910 ἰδοὺ τί προλέγει:

«Προοιωνίζομαι ὅτι, μετὰ τὸ 1909, ἔτος ἐρυθρόν, ἔτος σκληρόν, ὑφιστάμενον τὴν Μαρτυρικὴν γοητείαν, τὸ 1910 θὰ ἦναι ἔτος πύρι-

νον. Ἡ δὲ ἡλιακὴ ἐπίδρασις θὰ ἀφυπνίσῃ τὴν ἐνέργειαν καὶ θὰ υποκαύσῃ τὴν δρασίαν τῶν λαῶν.

»Τὸ ἐμπόριον θὰ ἀναπτύξῃ θαυμασίαν δραστηριότητα.

»Αἱ Καλαὶ Τέχναι θὰ προσεγγίσουν τὴν τελειότητα.

»Τὸ Θέατρον μᾶς ἐπιφυλάσσει ὠραίας καὶ καλλιτεχνικὰς ἐκπλήξεις.

»Αἱ συμμάχιαι θὰ τροποποιηθοῦν. Τὰ διευθύνοντα τὰ Κράτη πρόσωπα θ' ἀλλάξουν.

»Μετεωρολογικῶς τὸ 1910 δὲν θὰ ἦνε κακόν. Ἄνοιξις ψυχρά, θέρος ξηρόν, θὰ μᾶς δώσουν ὀψίμους τρυγητούς· ἀλλὰ ὁ οἶνος θὰ εἶναι καλὸς καὶ θὰ πωληθῇ ἀκριβῶς.

» Επί τινων παρκλιών θά έκραγοῦν σφοδράκι θύελλαί και θά επέλθουν καθιζήσεις ακτών.

» Πρέπει να φοβόμεθα, ότι θά συμβούν πολυάριθμοι πυρκαϊκι και μεταξύ άλλων πυρκαϊά δάσους γεινιάζοντος προς μεγαλούπολιν τινα.

» Τα ήφαιστεια θά εύρίσκωνται εν ενεργεία· άλλ' εκ τών ήφαιστειακών εκρήξεων θ' ανοιχθούν διά τήν βιομηχανίαν άπερνεγα μεταλλεία. Οι δε γάλλοι θα καταληφθούν από τό πάθος τής κερδοσκοπίης επί του χρυσού.

» Η Εύρώπη θά ύποφέρη από τό πύρ και τήν θάλασσαν.

» Η Βύρειος Αμερική θά έχη θαλασσίους κατακλυσμούς και ή Νότιος Ξηρασίας.

» Είς τήν Ρωσίαν και εις τό Βέλγιον θά επέλθη αξιωσημείωτος πολιτειακή μεταβολή, νέα πραγμάτων κατάστασις.

» Είς τό Κράτη του Αϊμου θά έχωμεν μέγλου; θιρύβους. Η δε Ασία θά μάς άνησυχήσῃ.

» Επί του Αγγλικού εδάφους θά συμβή ή τρομακτικώτερη επανάστατική έκρηξις, ή όποια θά προηγήθῃ τών προπαρκασκευζομένων εις τήν Ρωσίαν και τήν Ισπανίαν τοιούτων.

» Εν γένει δε τό 1910 θά σημειώσῃ μίαν μεγάλην προσπάθειαν τών λαών προς εξέυρεσιν μέσων συνδιαλλαγής αὐτῶν και κατευάσεως τών παθῶν των ».

Τοιαύτη είναι ή μαντική τής περημισμένης γαλλίδος μάντεως δια τό αρχάμενον έτος 1910.

» Εν τούτοις ήμεις διαφωνούμεν εις τάς προρησεις της ταύτας, ως τό πλείστον ούσας άσκαφείς και άορίστους και παρκατίθεμεν τήν ήμετέραν διά τό έτος τοῦτο μαντικήν, πεποιθότες ότι έσεται άκριβεστέρα ή μάλλον προς τήν αλήθειαν τείνουσα.

Τό έτος 1910 θά μάς παρουσιάσῃ τά μάλλον παράδοξα σπουδαία και εκπληκτικά γεγονότα και φαινόμενα, τά όποια δέν ίδομεν από πολλῶν ετών.

» Ο έρχόμενος κομήτης θά τρομάξῃ τόν κόσμο και θά γίνη άφορμή να γίνη πολλάκις λόγος περί αὐτοῦ· πολλά δε γεγονότα σπουδαία θά θεωρηθῶσιν ως επίδρασις αὐτοῦ.

» Η πολιτική τών πλείστων Κρατῶν έσεται τροπαίως, εγωιστική και σκανδαλώδης και θά καταλήξῃ εις μεταλλαγήν πολλῶν μεγάλων άνδρων. Είς βασιλεύς θ' άλλωφρονήσῃ.

» Είς αυτοκράτωρ θ' απέλθῃ του ενεργου βασιλείου του και έτερος ήγεμῶν θ' άιατραπή.

» Η αρχή του έτους θά συνοδευθῃ με φυσιολογικάς αιτίας, ψύχη, βροχάς, πλημμύρας, θυελάς και δυστυχήματα.

» Τό τέλος αὐτοῦ έσεται ζηρόν και μέχρις ανομβόιας επιζήμιον (διά τήν Εύρώπην). Κατά τους δύο τελευταίους μήνας θά έχωμεν δύο μεγάλας κηδείας. Τό τέλος έσεται πένθιμον.

» Τό θέρος έσεται παντοῦ άροσερόν. Τό πτη-

τικόν βασιλείον θέλει λάβει τοιαύτην ανάπτυξιν τότε, ώστε να φέρῃ επιδημίαν εις τινα χώραν.

» Αί φυσιολογικαί ταραχαί έσονται αδύνατοι. Μόνον δε εν τινι ήφαιστειφ κοιμωμένφ από 320 ετών θά έχωμεν σοβράς άνησυχίας. Μέγα δε τι ύποχθόνιον φάεαρ εξεκτίμησῃ δηλητηριώδεις άτμούς και θά φοβίση τους καταγινομένους εις τάς γεωλογικάς και μεταλλευτικάς έργασίας. Χημικαί ανακαλύψεις πολλάί.

» Κατά τό έτος τοῦτο πολιτικά, κοινωνικά και οικογενειακά μέγλων ταραχαί έσονται εις άκρον σκανδαλώδεις και έχουσι όλέθρια έπεισόδια, ένεκα επελευσομένων ήθικῶν ζημιῶν.

» Τρείς νέοι εφευρέται θ' ανακαλύψωσι τρία σπουδαία αντικείμενα, επί του ζητήματος τής πτήσεως του ανθρώπου, τής μεταδόσεως τής σκέψεως και τής εξ' άποστάσεως επίδράσεως του αιθέρος, ήλεκτρισμοῦ, μαγνήτου. Ο δε πνευματισμός ποιήσεται μεγάλας εκπληκτικας προόδους.

» Αί ιατρικαί προόδοι τούναντίον θά παλινδρομήσωσι και θά σημειώσωσι πολλές άποτυχίας κατά τό έτος τοῦτο εις τάς έρεύνας, δοκιμάς και άποκαλύψεις και τοῦτο, διότι οι καταγινομένοι εξέφυγον από τον μίτον τής αληθοῦς έρεύνης και καταγίνονται εις έδαφος έντελῶς τής πλάνης και άπάτης. Αί Ακαδημαίαι δε θά λάβωσιν άφορμήν ν' άνασχηματίσωσι και μεταβάλλωσι τό έδαφος τής προόδου τών επιστημονικῶν ανακαλύψεων δι' έναργεστέρας συμμετοχής των.

» Είς πόλεμος έφέτος θά κηρυχθῃ, άλλά πρό του εδάφους τών συμφορῶν και τής εκβάσεως τής πρώτης μάχης, θά κλεισθῃ ταχέως ειρήνη, άναγκαστική, πρό του κινδύνου ιδίως τής ώφελείας Μ. Δυνάμεως.

» Εν μηνί Σεπτεμβρίφ ούρανόν τι φαινόμενον θά συγκλονίσῃ τους επιστ. κύκλους, οίτινες θά διδῶσι νέον όρίζοντα άποκαλύψεως τών μυστηριωδῶν φυσικῶν φαινομένων.

» Αί άόρατοι δυνάμεις θά γίνωσι κατά τό 1910 αντικείμενον σπουδαίου ένδιαφέροντος.

» Εν τῇ Γαλλίᾳ θά ανακύψῃ μοναρχική τις μερίς καθορίσουσα τον μέλλοντα βασιλέα αὐτῆς.

» Γνωστή τις γυνή ύψηλῆς περιωπῆς θά εκπλήξῃ τους ύψηλοῦς ευρωπαϊκούς κύκλους.

» Εν τινι μεγάλφ κράτει θά εκσπάσῃ έσωτερικός αναερασμός, όστις θά επιφέρῃ αίματοχυσίαν.

» Τα μικρά εν γένει κράτη κατά τό έτος τοῦτο θά κινήθωσι πολύ, άλλά θά σιγήσωσι πρό του χειμῶνος. Εν δε εξ' όλων θά ώφεληθῃ.

» Κατά τό έτος τοῦτο θά εκδηλωθῃ αρχή άποσυνθέσεως μεγάλου Κράτους. Έτερα δε δύο άντιμαχόμενα μέγλα Κράτη θά έλθωσιν εις λογομαχικήν ρήξιν.

» Η Αφρική και Μικρά Ασία θά γεννήσωσι ζωηρά ζητήματα δι' ένδιαφερούσας Δυνάμεις.

» Η δε λεκάνη τής Μεσογείου θά προκαλέσῃ ζωηρούς κινδύνους κατά τό έτος 1910.

«Φύσις»

A LE MEE

ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΛΑΝΗΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Είς εποχήν, καθ' ήν ο άνθρωπος δέν επέτυχεν ακόμη να κατακτήσῃ τήν γήϊνην ατμόσφαιραν και να κινήται εν αὐτῇ κατά βούλησιν, φρίνεται πολύ πρόωρον να σκεφθῃ τις, να εξέλθῃ τής ατμοσφαιρας ταύτης και να εγκαταστήσῃ συγκοινωνίαν μετά τών γειτονικῶν τῇ γῆ πλανητῶν και τῆς γῆς μας.

Δέν αξιούμεν εν τῇ μικρῇ ταύτῃ μελέτῃ να ύποδείξωμεν τά μέσα προς λύσιν ενός τόσον σπουδαίου πράγματος. Δέν εινε τῆς δυνάμεως του ήμετέρου αἰῶνος ή εὑρεσις τῆς λύσεως του άνω προβλήματος, όσον προκεχωρημένοι και αν εινε αι γνώσεις μας εν τῇ μηχανικῇ, όσον ανεπτυγμένοι και αν εινε οι τρόποι τῆς κινήσεως μας επί τῆς γῆς· και αι μὲν και οι δε εἰσιν ακόμη εν νηπιῶδει ήλικίᾳ, σχετικῶς προς εν τόσον σπουδαίον ζήτημα, οὔσαι ετι ανικανοι να επιφέρωσι τήν πρακτικήν του λύσιν.

Ο σκοπός μας ήδη εινε μετριώτερος· διότι ή φροντίς μας εν τῇ παρούσῃ μελέτῃ εινε να εξετάσωμεν κεραλαιωδῶς τό θεωρητικῶς δυνατόν ή μη δυνατόν τῆς μεταξὺ τῶν πλανητῶν και του ήλιακοῦ συστήματος συγκοινωνίας. Θέλομεν απλῶς να εξετάσωμεν, εὐν τό πρόβλημα δέν εινε απολύτως αδύνατον, ως λ. χ. ο τετραγωνισμός του κύκλου.

Πολυπληθεῖς εἰσιν οι γεωμέτροι οι εκκνητηθέντες εις τήν εὑρεσιν του τετραγωνισμού του κύκλου. Εξ αρχῆς τό μαθηματικῶς αδύνατον τῆς κατασκευῆς τετραγώνου ισουδύναμου τῷ κύκλφ, τῇ βοηθείᾳ του κανόνα και του διαθέτου δέν ήτο καταρανές· κατά τον τελευταίον δε μόνον αἰῶνα άπεδείχθη άλγεβρικῶς τό άσκοπον πάσης προς τοῦτο άποπειρας.

Τό πρόβλημα λοιπόν τῆς μεταξὺ τῶν πλανητῶν συγκοινωνίας πρέπει να θεωρηθῃ, ως και ο τετραγωνισμός του κύκλου, ως άλογος και άπραγματευσιμῶς.

Πρό του προχωρήσωμεν, ᾶς σκεφθῶμεν επ' όλιγον τί ήμεις κλοῦμεν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν πλανητῶν. Πρώκειται, περί τῆς μεταβιβάσεως γήϊνων επιπέδων επί του εδάφους (;) άλλων πλανητῶν, περί μηχανικῆς και υλικῆς συγκοινωνίας· ακριβῶς, ως ο σιδηρόδρομος άποκαθιστᾷ επί τῆς γῆς τάς μεταξὺ δύο πόλεων μίαν χώρας σχέσεις ή τά άτμόπλοια τήν μεταξὺ δύο διαθλάσσης χωριζομένων μερῶν συγκοινωνίαν.

Θ' αρήσωμεν κατά μέρος τάς τηλεγραφικάς συγκοινωνίας, περί τῶν όποιων αρκετά έχουσι λεχθῆ εξ' άφορμῆς τῶν δειθεν προεργουμένων εν του πλανῆτου "Αρεως σημείων, ως επίσης θά παραλειψόμεν και τάς τηλεπαθητικάς συγ-

κοινωνίας τῶν Βίκτωρος Σαρδου και τῆς Ελένης Σμηθ.

» Η μεταξὺ πλανητῶν συγκοινωνία, ως άνω ώρίσαμεν αὐτήν, πρέπει να εξετασθῆ από δύο άπόψεων· 1η, αν εινε μηχανικῶς δυνατή ή συγκοινωνία και 2ον, αν αὐτή εινε φυσιολογικῶς και βιολογικῶς δυνατή.

» Ας εξετάσωμεν κατ' αρχῆς τήν πρώτην άποψιν, τήν μηχανικήν. Είς τήν παρούσαν κατάστασιν τῶν γνώσεων μας, φαίνεται αδύνατον να στείλῃ τις αντικείμενον τι κάτωρον βάρους, ή μάζαν πραγματικήν έκτος τῶν όριων τῆς γήϊνης ατμοσφαιρας, χωρὶς να δώσῃ εις αὐτό αρχικήν ταχύτητα άκρῶντως μεγάλην.

» Δύναται τις να προσδιορίσῃ τήν τροχίαν του κέντρου τῆς βαρύτητος τῆς μάζης ταύτης, εις τρόπον ώστε ή τροχία αὐτή από τῆς γῆς αρχομένη να καταλήγῃ επί τινος πλανῆτου;

» Η θεωρία τῶν κεντρικῶν δυνάμεων, ή παγκόσμιος έλιξις, μάς κάμνουσι γνωστῶν ότι, μάζα τις λαβοῦσα ταχύτητά τινα και ύποκειμένη εις τήν έλιξιν άστρου τινος, πρέπει να περιγράψῃ περί τό άστρον τοῦτο έλλειψιν, (και γενικῶς τομήν τινα κώνου, έλλειψιν, παραβολήν, υπερβολήν), ᾶς τήν έτέρην τῶν εστιῶν κεντρεί το κέντρον του άστρου. Υπό τοιούτους όρους θά εινε ποτε δυνατόν να γίνη επαφή μεταξὺ του σκοπευθέντος πλανῆτου και τῆς εκτοξευθείσης μάζης ή θά καταδικασθῆ ή εκτοξευθείσα μάζα να περιστρέφεται αιωνίως περί τον πλανῆτην, χωρὶς και ποτε να δυνηθῆ να τον φθάσῃ; Τα εξαγόμενα τῶν παρατηρήσεων δεικνύουσιν ευθὺς εξ' αρχῆς, ότι τό πρόβλημα δέν φαίνεται αδύνατον, ότι δηλ. θά δυνηθῆ να τον φθάσῃ; Οι ούρανοπετεῖς λιθοι πίπτοντες επί του ήμετέρου πλανῆτου άποδεικνύουσιν, ότι δύναται να λάβῃ χώραν εκτόξευσις ξένης ὕλης από οἰουδήποτε εις οἰονδήποτε κόσμον.

» Αναμφίβολως, εὐν ήθελέ τις να εξετάσῃ δι' αὐστηροῦ λογισμοῦ τό ζήτημα, ήθελε φθάσῃ εις τό πρόβλημα τῶν τριῶν εκείνων σωμάτων, ή λύσις του προβλήματος τῶν όποιων θά προώριζε εις τον λύτην αὐτόν θέσιν εις τήν Ακαδημαίαν τῶν Επιστημῶν, ως έλεγεν ο κ. Le Verrier. "Αρα παρκαλείποντες τήν λεπτομερῆ εξέτασιν, βλέπομεν, ότι θεωρητικῶς μάζα τις εκ τῆς γῆς εκτοξευθείσα δύναται να φθάσῃ πλανῆτην οἰονδήποτε, (άποδεικνύεται δε τοῦτο και μαθηματικῶς).

» Και γενικῶς, εὐν θεωρηθῆ τις κύριος τῆς αρχικῆς ταχύτητος, οἰονδήποτε και αν λογισθῆ τό μέγεθος της, τό πρόβλημα θεωρητικῶς λύεται. Αλλά νῦν τοῦτο μόνον θεωροῦμεν πιθανόν, διότι επί του παρόντος και αὐτή ή ταχύτης, ᾶτις χρειάζεται δια να φθάσῃ τις εν πλησιέστατον

1 Les Jules a la Planete Mars. par Prof. M. Floutnoy.

τῆ γῆ ἄστρον, ὡς ἡ Σελήνη μας, θὰ ἦτο πάρα πολὺ μεγάλη διὰ τὰ πρᾶγματoποιηθῆ νῦν.

Δυνάμει λοιπὸν παραλείποντες πάσας τὰς πρακτικὰς δυσκολίας νὰ στείλωμεν ὄγκον τινὰ ἐπὶ γειτονικοῦ πλανῆτου. Συνεπῶς πρόκειται ἤδη νὰ ἐγκλείσωμεν ἐντὸς τοῦ ὄγκου τούτου ὄντα ζῶικά, ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ ταξιδεύσουν διὰ τὸν πλανῆτην.

Ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν, ἐὰν ἡ ζωὴ ἀνθρωπίνου ὄντος, ἀποσπασμένου οὕτω ἐκ τοῦ πλανῆτου τῆς γεννήσεώς του, θὰ δυνηθῆ νὰ ἐξακολουθήσῃ, Ἴον κατὰ τὴν ἀπό γῆς εἰς πλανῆτην διάρκειαν τοῦ ταξιδιῶν καὶ Ἴον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πλανῆτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ μεταφερθῆ.

Τὸ πρῶτον μέρος εἶναι δύσκολον νὰ λυθῆ, διότι ἐξαρτᾶται πρὸ παντὸς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς χρησιμοποιοῦμενης κινητηρίου δυνάμεως καὶ θὰ ἦτο μεγάλη ἡ ἀξίωσις μας νὰ ὀρίσωμεν σήμερον ποία θὰ εἶνε ἡ δυνάμις αὕτη, ἐκτὸς ἂν εἰς ἀπομεμακρυσμένην τινὰ ἐποχὴν κατορθώσωσι νὰ λύσωσι τὸ πρόβλημα τοῦτο. Ἐὰς δοκιμάσωμεν ἐν τούτοις, ἵνα ἀποφύγωμεν τὸ ἐμπόδιον τοῦτο ἐν τῇ ἀποδείξει μας, διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν μέσων, τὰ ὁποία ἡ ἐπιστῆμη θέτει σήμερον εἰς τὴν διάθεσίν μας.

Ἐὰς ὑποθέσωμεν λοιπὸν, ὅτι ἡ ἀρχικὴ ταχύτης ἐδόθη διὰ τινος πελωρίου τηλεβόλου, διὰ μιᾶς ὀπίδος, ἣτις περιέχει βαγόνιον, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ τολμηροὶ ταξιδιῶνται ἔχουν τοποθετηθῆ.

Ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδυνατοῦ ὀργανισμοῦ του θὰ δυνηθῆ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἄρα γε τὴν γῆν σῆος κατὰ τὴν ἀπότομον ἐκτίναξιν τοῦ βλήματος, ἐὰν ἐδίδοτο εἰς τὸ ἄνω βλήμα ἡ ἀρχικὴ ταχύτης διὰ τοῦ ἄνω ρηθέντος τρόπου; δηλ. διὰ τῆς ἐκτοξεύσεως τοῦ βαγονίου διὰ τοῦ τηλεβόλου; Ἴσως μᾶς κατηγορήσῃ τις, ὅτι πλανώμεθα ἐν πλήρει φαντασίᾳ. Ἡμεῖς προτείνομεν τὴν εὐκολὸν κριτικὴν τοῦ ἄνω τρόπου τῆς ἀποστολῆς, διότι εἶνε ὁ μόνος ἐν τῇ παρουσίᾳ καταστάσει τῶν γνώσεών μας.

Μολὶς ὅμως ἡ ὀδὸς ἐξέληται ἐκ τοῦ στόματος τοῦ τηλεβόλου, οἱ ἐντὸς ταξιδιῶνται θὰ ἔχωσι νὰ παλαίωσι κατὰ τῆς ἀναπτυσσομένης θερμότητος, διὰ τῆς τριβῆς τῆς ἀτμοσφαιρῆς, ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ βλήματος, συνεπῶς τῆς τερραστίας του ταχύτητος, ἐν βραχεῖ χρόνῳ, καὶ θὰ διατρέξωσι τὸν κίνδυνον νὰ καῶσιν. Αἱ βιολογικαὶ δυσκολίαι θὰ εἶνε μεγάλα κατὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ δὲν θὰ εἶνε ὀλιγώτερον σπουδαία κατὰ τὴν ἀφίξιν.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ ἐκτοξευθεῖσα μάζα φθάσῃ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ πλανῆτου καὶ ἀκόμη περισσότερο, ὅταν λάθῃ χώραν ἡ ἀποβίβασις, ἡ κεκτημένη ταχύτης θὰ μεταβληθῆ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς θερμότητα.

Δεχθῶμεν, ὅτι οἱ ταξιδιῶνται μας διέφυγον πάσας τὰς περιπετείας τοῦ ταξιδιῶν καὶ ἐφθάσαν σῶοι καὶ ὑγιεῖς εἰς τὸ ἐδαφος τοῦ πλανῆτου.

Ὁ δὲ δυνηθῶσι ἄρα νὰ ζήσωσιν ἐκεῖ; Τοῦτο ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ πλανῆτου καὶ διὰ τινὰς τῶν πλανητῶν θὰ ἀποκριθῶμεν τολμηρῶς, καί.

Ἡ προσωπικὴ μας γνώμη εἶνε, ὅτι ἀνθρωπότης κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνάλογος τῇ ἡμετέρᾳ ὑπάρχει ἢ ὑπῆρχε ἢ θὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ ἐκάστου τῶν πλανητῶν, ἀναλόγως τῆς γεωλογικῆς(;) τῶν πλανητῶν ἐποχῆς. Ἀλλὰ τὰ ζωικά ὄντα τῶν κόσμων τούτων, ἔχοντα τὸν ὀργανισμόν των σύμφωνον πρὸς τοὺς ἀστρονομικούς, φυσικούς καὶ χημικούς ὄρους τοῦ κόσμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκλήθησαν νὰ διακρούσωσι τὸν βίον των, τὰ ὄντα ταῦτα θὰ διαφέρωσι τερραστίως τῶν γηίνων ζῶων, ἐπὶ τοῦ πλείστου τῶν ἀστέρων.

Μέγας λοιπὸν ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων δὲν θὰ εἶνε καταικίσιμος δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ εὐρωμεν ἐπ' αὐτῶν ὄρους, ἂν ὄχι ὁμοίους, τοῦλάχιστον ἀναλόγους τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπαντῶντων. Οἱ ὄροι οὗτοι εἰσὶν ἀναρίθμητοι, ἵνα μὴ ἀναφέρωμεν παρὰ ἓνα μετὰξὺ αὐτῶν. Ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν ζῆσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ τῶν ξένων τούτων κόσμων μετὰ τῆς πρώτης ὑποθέσεως μιᾶς χημικῆς συστάσεως ἀρκούντως παραπλησίως τῇ ἡμετέρᾳ, πρέπει νὰ συναντήσῃ ἐν αὐτῇ πίεσιν αἰσθητῶς ἴσην πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἣτις νὰ μὴ μεταβάλλεται παρὰ ἐντὸς μικρῶν ὀρίων.

Ἄλλ' ἐὰν μόνον τὸ ἡλιακὸν σύστημα θεωρήσωμεν, μερικαὶ πλανῆται εὐρίσκονται ὑπὸ ἀστρονομικούς καὶ χημικούς ὄρους ὀλίγον διαφέροντας τῶν τῆς γῆς. Ὁ Ἄρης ἔχει τὸν ἄξονα τῆς περιστροφῆς του κεκλιμένον κατ' ἴσην ποσότητα, καθ' ὅσον καὶ ἡ γραμμὴ τῶν γηίνων πόλων ἐπὶ τῆς τροχῆς του εὐρίσκεται· αἱ δ' ἐποχαὶ διανέμονται ἐπ' αὐτοῦ καθ' ὅμοιον πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς τρόπον. Ὁ πλανῆτης οὗτος ἀπέχει περισσότερο τῆς γῆς ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ βλέπομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ὑποφέρῃ διαφορὰς θερμοκρασίας ἀρκετὰ μεγάλας.

Ἀναλόγους πιθανότητας παρουσιάζουν καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Γῆς, ἡ Ἄφροδιτη.

Ἡ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις ἀπέδειξε τὴν ὑπαρξίν ἀτμοσφαιρῆς ἐπὶ τοῦ πλείστου τῶν πλανητῶν τοῦ ἡλ. συστήματος καὶ ἀπεκάλυψε τὴν παρουσίαν τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῶν πλανητῶν Ἄφροδιτης, Ἄρεως, Διὸς καὶ Κρόνου, ὄρους ἀπαρκιότητος διὰ τὴν ζωὴν. Ὁ εὐρεθεὶς ἀνθρακὲς ἐντὸς ἀερολίθων τινῶν φαίνεται ἀνήκων εἰς τὸ ὀργανικὸν βασίλειον καὶ δίδει ἀφορμὴν νὰ προβλέψῃ τις τὴν ὑπαρξίν ὀργανικῶν ὄντων ἐπὶ τῶν ἀστέρων, ἀφ' ὧν εἰ λίθοι οὗτοι κατάγονται. Βεβαιούντες τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρακός, τοῦ ὕδατος, τοῦ ὀξυγόνου, τοῦ ἀζώτου, στοιχείων κυρίων τῆς ὀργανικῆς ἡμῶν χημείας, δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ εὐ-

ρίσκει καὶ ἐπὶ τῶν κόσμων τούτων τροπὰς ἀφρομωσίμους.

Ἀναμφιβίβως τὰ δεδομένα ταῦτα τῆς ἐπιτήμης εἰσὶν ἀκόμη λίαν ἀόριστα καὶ ἀβέβαια, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζητοῦμεν, δὲν εἶνε ἡ ἀπόλυτος ἐπιβεβαίωσις, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ μὴ ἀρνησις τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν πλανητῶν.

* *

Τὸ ζήτημα τῆς μετὰξὺ τῶν πλανητῶν συγκοινωνίας δὲν προσκρούει εἰς οὐδὲν θεωρητικὸς ἀδύνατον.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἄλλως τὸ πρόβλημα, ἀντιστρέφοντες τὴν ἐκφρασὴν τοῦ προβλήματος, δηλ. νὰ θεωρήσωμεν τὴν σχέσιν τῶν πλανητῶν πρὸς τὴν Γῆν. Πλανῆται τινὲς τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος εἰσὶν ἀρχαιότεροι τῆς Γῆς. Τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτῶν, πρέπει νὰ ἔχῃ σπουδαίως προσόδους ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐπιστήμης. Καὶ ὅμως οὐδέποτε μᾶς ἔκκευεν καμμίαν ἐπίσκεψιν οἱ ἐν τῷ ἡλιακῷ συστήματι συμπολιταὶ μας τοῦ Ἄρεως, Κρόνου κτλ. Πρέπει ἐκ τούτου νὰ συμπληρώσωμεν, ὅτι ὑπάρχει ἀνθρωπότης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς μόνον; Τὸ πνεῦμα ἀπορροεῖ νὰ δεχθῆ, ὅτι οἱ κόσμοι οὗτοι οἱ ἀναρίθμητοι, οἵτινες στρέφονται ἐν τῷ δικστημάτι εἶνε κόσμοι ἄνευ ζωῆς, ἐνῶ ἡ γῆ, ὀλιγώτερον σπουδαίως ὡς πρὸς τὸ μέγεθος, καὶ ἣτις οὐδεμίαν φανταστικὴν ὑπεροχὴν κέκτηται, ὅφ' ὅλας τὰς ἐπιφύσεις, θὰ εἶχε μόνον τὸ προνόμιον τῶν λογικῶν ὄντων. Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀνθρωπότης ὑπάρχῃ ἐπὶ τῶν κόσμων τούτων, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι φθᾶσιν εἰς γεωλογικὴ ἐποχὴν εἰς ἣν ἡ ζωὴ ἀπέβη—ἡ δικτατεῖ δύνατῆ, δικτὶ δὲν ἦλθον ἀκόμη εἰς σχέσεις μεθ' ἡμῶν τῶν δυστυχῶν γηίνων, οἱ ὅποιοι εὐρισκόμεθα ἀκόμη ἐν νηπιῶδει ἐπιστημονικῇ μορφώσει; (πρὸς αὐτοὺς συμπληρούμενοι).

Ἐξετάσωμεν μόνον τὸ δυνατὸν τῶν σχέσεων μετὰξὺ τῶν πλανητῶν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος ἐν τῷ μέλλοντι. Εἶδομεν δὲ ὅτι τὸ δυνατὸν τοῦτο εἶνε ἀρκετὰ φαντασιόπληκτον· ἀλλ' ὅμως ἡ ἀξίωσις ὕλικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν γειτονικῶν συστημάτων δηλ. μετὰ τῶν ἀπλανῶν, ἀποβίνει γιγντωδῶς ἐκτὸς λογικῆς, ἐὰν ἀναλογισθῆ τις τὴν ἀπομύνησιν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος ἐν τῷ δικστημάτι. Τὸ ἐπίθετον αἰγετονικός ἀποθιδόμενος εἰς ἓνα κόσμον, οἷος ὁ Πρωιδών, ὅστις ἀπέχει 1 δυσεκατομμύριον 75 ἐκατομμύρια λεύγας ἀφ' ἡμῶν δὲν προσεγγεῖ γέλωτα; Τὸ γειτονικὸν μας σύστημα τοῦ Κεντῆρου μᾶς στέλλῃ τὸ φῶς του εἰς 4 1/3 ἔτη μετὰ τὴν φθερὴν ταχύτητα τῶν 300.000 χιλιομ. τὸ δευτερόλεπτον. Ἐν τριῶν ἐξέπρὸς ἢ ἐφθῆκε

ἐκεῖ, ἀναχωροῦν ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸ τέλος 75 ἐκατομμυρ. ἐτῶν. Δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ ταχύτης τῆς ὕλης ἴση πρὸς τὴν τοῦ φωτός, δηλ. 300.000 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον!!

Ἐὰς τελειώσωμεν ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ ἡλιακὸν μας σύστημα. Τί συμπέρασμα θὰ θέσωμεν; φαίνεται τοῦτο νὰ ἐξάγεται μόνον του ἐκ τῆς συζητήσεως.

Καὶ συγκεκριτικῶς: ἐὰν ὑπὸ μηχανικὴν ἔποψιν τὸ πρόβλημα τῆς μετὰξὺ πλανητῶν συγκοινωνίας δὲν εἶνε μαθηματικῶς ἀδύνατον, ἢ θὰ εἶνε τῆς πραγματοποιήσεως του χάνετα εἰς τὰς ἐκτάσεις τοῦ μέλλοντος. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς φυσιολογίας τῶν ζῶων καθιστῶσι πᾶσαν ἀπόπειραν παράτολμον. Ἀλλὰ τὸ ἀπόλυτον ἀδύνατον δὲν ἀποδείχθη.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Χρῆστος Γαρδίκας

Φοιτητῆς τῶν Φυσ. Ἐπιτημῶν

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ μεγάλη μορφή περιφρονεῖ τὰ πάθη, τὴν ποταπότητα καὶ μικροπρέπειαν.

Ὁ φιλάργυρος γίνεται μισάνθρωπος ἐν ὄσῳ ἀδξάνει ἡ ἡλικία του.

Ἀπὸ τὸ κακὸν δέον πάντοτε κακὸν νὰ περιμένῃ τις. Διὰ τοῦτο ὅλα τὰ κακὰ ὁμοῦ ἐρχονται.

Ἀγάπα τοὺς φίλους σου μετὰ τὰ ἐλαττώματα των.

Ὅστις δύναται νὰ προβλέπῃ, εἴη ἀσφαλῶς.

Ὁ δὲ φρόνιμος σπανίως ἀποτυγχάνει εἰς τὰς ἐργασίας του.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι οὐδέποτε χάνομεν, ὅτι δὲν ἔχομεν.

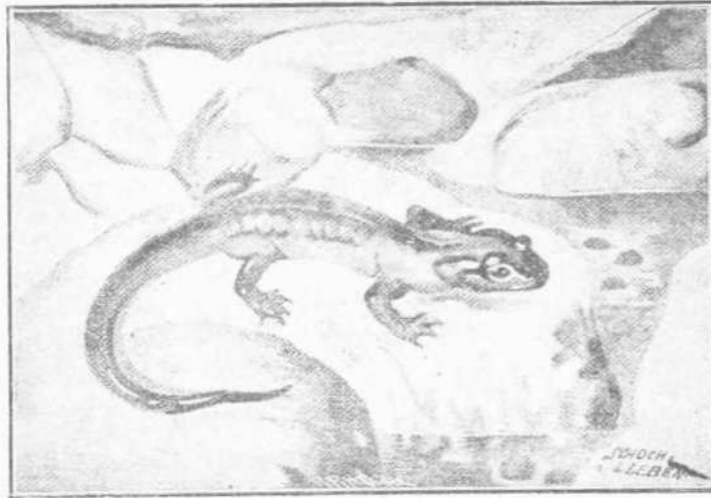
Ὁ θυμὸς μᾶς ἐξευτελλεῖ, ἐνῶ ἡ γαλήνη μᾶς καθιστᾷ σεβαστοῦς.

Ὁ ἀκούων σοφοῦς γίνεται σοφώτερος, ὁ δὲ ταχέως βαδίζων, ταχέως κουράζεται.

¹ Θεωροῦμεν πάντοτε ἐν ἰσχύει τὴν κοσμολογικὴν θεωρίαν τοῦ Laplace.

ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΘΩΣΙΝ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟΚΤΗΘΕΙΣΑΙ ΕΝΙΩΝ ΖΩΩΝ;

«Μίχοι τοῦδε, συμφώνως τῇ θεωρίᾳ τῆς ἐξέλιξεως, οἱ ζωολόγοι ἐφεύρουν, διὰ τὰ ζῶα δύναται ν' ἀποκτήσωσιν ἰδιότητάς τινάς καὶ τὰς κληρονομήσωσι τὰ πρόδια αὐτῶν τέκνα. Ἀλλ' ἰδιώγων ἀδύνατον τὴν εἰς τοὺς παραιτέρω ἀπογόνους μεταβίβασιν τῶν ἰδιοτήτων τούτων».

Η ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ ΑΤΡΑ Ἡ Β.

Εἰς τὸν σύγχρονον διεξαγόμενον ἀγῶνα σχετικῶς πρὸς τὸ δυνατόν τῆς μεταβίβασεως κληρονομικῶς εἰς τοὺς ἀπογόνους ἰδιοτήτων καὶ ἱκανοτήτων ἀποκτηθεισῶν ὑπὸ ἀτόμου τινός, σπουδαίαν καὶ βαρυσήμαντον ἀξίαν ἔχουσι, πειραματικῶς ἐξαχθέντα συμπεράσματά τινα, αἵτινα ὁ φυσιοδίφης P. Kammerer ἐξετέλεσε ἐπὶ σαλαμανδρῶν τιῶν τῆς Γερμανίας.

Ἡ *Salamandra maculosa* καὶ ἡ *Salamandra atra* ἔχουσι διάφορον ἐκάστη τρόπον πολλαπλασιασμοῦ. Ὁ Kammerer ἐπέτυχε 1). Διὰ μεταβολῆς τῶν ἀναλόγων ὕδρων ὑπάρξεως νὰ μεταβάλλῃ κατὰ πρόωτον τὸν τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἐνὸς εἶδους τῶν σαλαμανδρῶν εἰς τὸν τοῦ ἑτέρου καὶ 2) τὴν μεταβολὴν ταύτην, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, κατώρθωσε τὰ κληρονομήσωσι καὶ οἱ ἀπόγονοι τῶν νέων σαλαμανδρῶν.

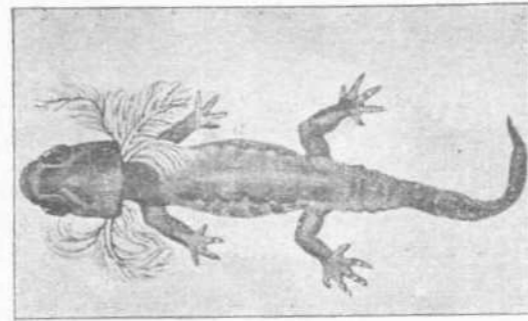
Ἡ *Salamandra maculosa*, ἣν θέλομεν τοῦ λοιποῦ σημειῶναι διὰ τοῦ γράμματος Α, γεννᾷ κατὰ τὴν ἀνοιξὴν καὶ τὸ θέρος, ἐν Γερμανίᾳ ὁμοῦς ὡς καὶ εἰς ψυχρότερα κλίματα κατὰ κανόνα μόνον τὴν ἀνοιξὴν, μέγαν ἀριθμὸν (σπανίως κάτω τοῦ 14 καὶ μέχρι τοῦ 72) τέκνων αἵτινα φέρουσι βράγχια καὶ κράσπεδα ἐν εἴδει πτερυγίων περὶ τὴν οὐράν. Ἐχουσι δηλαδὴ ταῦτα τὸν χαρακτήρα νυμφῶν, ὡς ἐν τῇ ζωολογίᾳ λέγουσι, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἡγακασμένα ἐπὶ τινάς μῆνας νὰ ζῶσιν ἐν τῷ ὕδατι, πρὶν ἢ ταῦτα μεταβληθῶσιν εἰς τελείας σαλαμανδράς ἐφωδιασμένας μὲ ἀνοσποὴν διὰ πνευμόνων καὶ μὲ εὐθείαν κυλινδρικήν ἀνευ κράσπεδων οὐράν, καὶ γίνωσι ζῶα χερσαία.

Ἡ *Salamandra atra*, ἣν θέλομεν σημειῶναι διὰ τοῦ γράμματος Β, γεννᾷ τοῦναντίον μόνον δύο τέκνα, αἵτινα ὁμοῦς ὑπὸ πᾶσιν ἐποψιν εἶναι τὰ ἐν μικρῷ πανομοιότυπα τῶν γο-

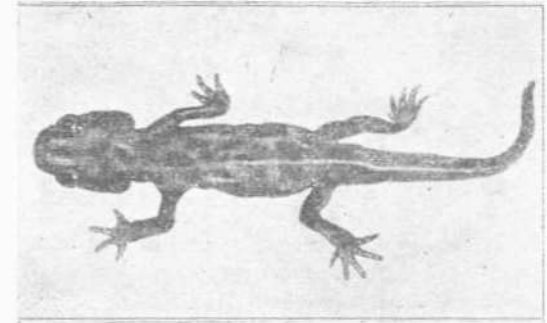
νέων τῶν. Δὲν ἔχουσι βράγχια καὶ κράσπεδα καὶ εἶναι προσηρμοσμένα εὐθύς ἀπὸ τῆς σιγμῆς τῆς γεννήσεώς τῶν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ζωῆν. Ἡ ἐξέλιξις τῶν νεογνῶν ἦτις παρὰ τῇ σαλαμάνδρᾳ Α, τελειώνει ἐντὸς τοῦ ὕδατος κατόπιν ἀρκειοῦ χρονικοῦ διαστήματος, παρὰ τῇ σαλαμάνδρᾳ Β, λαμβάνει χώραν πολὺ ταχύτερον ἐντὸς τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς τῶν. Ἐπειδὴ ὁμοῦς τὰ ἀναπτυσσόμενα δύο νεογνά μένουσι πολὺ ἐντὸς τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς τῶν, τὰ ἄλλα φὰ δὲν εὐρίσκουσι θέσιν νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ καταστρέφονται ἀρχικῶς δηλ. γονιμοποιῶνται πολλὰ φὰ παρὰ τῇ Σαλαμ. Β. ὡς καὶ παρὰ τῇ Α, ἀλλὰ κατόπιν καταστρέφονται καὶ χρησιμεύουσιν ὡς τροφὴ ἀμφοτέρων τῶν προτιμηθέντων 2 νεογνῶν διὰ τοῦτο παρὰ τῇ Σαλαμάνδρᾳ Β μόνον 2 τέκνα γεννῶνται.

Νῦν, τρία τινὰ γεγονότα πρόκεινται τῷ πειραματιστῇ, πείθονται αὐτὸν διὰ δὲν πρόκειται περὶ ἀρχικῆς, ἀλλὰ περὶ βαθμηδὸν λαβούσης χώραν διαφορᾶς εἰς τὸν τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν 2 εἰδῶν τῆς σαλαμάνδρας, καὶ διὰ ἐπιστημονικῶς γινόμεναι ἐπεμβάσεις εἰς τὸν τρόπον τοῦτον θὰ εἶχον ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα. Πρῶτον, διὰ εἰς ἀμφοτέρω τὰ εἶδη ὁ ἀρχικὸς ἀριθμὸς τῶν φῶν εἶναι μέγας· δεύτερον, διὰ, ἂν ἐπιδράσωσι καὶ παρὰ τῇ μητρὶ σαλαμάνδρᾳ Α, δυσμενεῖς ὕδρι ζωῆς (ψυχρὸς, ἔλλειψις ὕδατος) τότε τὰ νεογνά διαμένουσιν μακρότερον ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς τῶν, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν διαπλασσομένων καὶ ἱκανῶν πρὸς ἐξόδον ἐμβρύων γίνεται ἀναλόγως μικρότερος· τρίτον τέλος, διὰ ἐν τῇ ἐλευθέρῳ φύσει εἰς τὸ ὄριον ὅπου διασταυροῦνται μεταξὺ τῶν τὰ δύο εἶδη ἐμφανίζονται σχεδὸν τελείαι μεταβάσεις μεταξὺ τῶν δύο εἰδῶν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ.

Κατὰ τὴν πειραματικὴν ἐπεξεργασίαν παρουσιάσθη κατὰ πρόωτον τὸ ἐμπόδιον διὰ δυσκόλως

Εἰκὼν 2.—Μία σαλαμάνδρα Β γεννηθεῖσα ὡς νύμφη ἐν τῷ ὕδατι, ἐκ μητρὸς σαλαμάνδρας, ἣτις συνεπεῖα πλησμονῆς ὕδατος εἶχε γεννηθῆ καὶ αὐτὴ ὡς νύμφη.

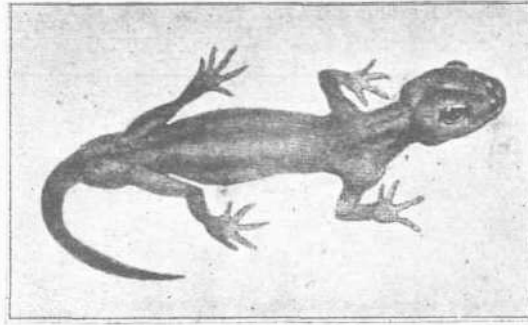
Εἰκὼν 3.—Ἡ αὐτὴ σαλαμάνδρα Β. ἀφοῦ ἐτελειοποιήθη.

αἱ σαλαμάνδραι πολλαπλασιάζονται, ἐν οἴχηλωσίᾳ εὐρίσκόμεναι. Ἀφοῦ ὁ Kammerer τὸ ἐμπόδιον τοῦτο δι' ἀναλόγον περιποιήσεως τῶν ζῶων ὑπερένικησεν, ἐπέτυχε κατὰ πρόωτον τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα· 1) Δὲν ἀφίνει τις εἰς τὴν σαλαμάνδραν Α τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποθέσῃ τὰ νεογνά τῆς εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ κρατεῖ αὐτὴν διαρκῶς εἰς ὄψω τὸ δυνατόν ταπεινοτέραν θερμοκρασίαν, τότε τὰ μικρὰ μένουσιν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς τῶν, ἄχρις οὗ συμπληρώσωσι τὴν μετεμβρυακὴν αὐτῶν ἐξέλιξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συνεπεῖα τῆς καθυστερήσεως ταύτης ὀλιγωτέρας τοῦ συνήθους νύμφαι εὐρίσκουσι θέσιν ἐν τῇ κοιλίᾳ, τὰ λοιπὰ ἔμβρυα φθίνουσι καὶ καταστρέφονται. 2) Παρέχει τις εἰς τὴν σαλαμάνδραν Β ἀφθόνως ὕδρου εὐνοϊκοῦς, ὅπως ἀποθέσῃ τὰ μικρὰ τῆς εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ κρατεῖ διαρκῶς τὴν μητέρα εἰς ὄψω τὸ δυνατόν ὑψηλοτέραν θερμοκρασίαν, τότε ἐξέρχονται τὰ νεογνά τόσον ἐνωρὲς ἐκ τῆς κοιλίας, ὅστε ἔχουσι νὰ συμπληρώσωσι μέγα μέρος τῆς μετεμβρυακῆς αὐτῶν ἐξέλιξεως εἰς τὸ ὕδωρ. Ἀλλ' ἐπειδὴ συνεπεῖα τῆς προώρου ταύτης ἐξόδου περισσότεραι νύμφαι τοῦ συνήθους εὐρίσκουσι θέσιν ἐν τῇ κοιλίᾳ, δύναται νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ πολλὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἐμβρύων. Οὕτω ἀποκτῆ ἡ σαλαμάνδρα Α, ὑπὸ μίαν τοιαύτην μεταβολὴν τῶν ὕδρων τῆς ζωῆς, τὴν εἰς τὴν σαλαμάνδραν Β ἰδιόζουσαν συνήθειαν τοῦ γεννᾶν ἀργότερον καὶ τελείας σαλαμάνδρας, ἀλλὰ ὀλιγωτέρας ἢ πρὶν· καὶ ἀντιστρόφως ἀποκτῆ ἡ σαλαμάνδρα Β τὴν εἰς τὴν Α ἰδιόζουσαν συνήθειαν τοῦ γεννᾶν ἐνωρύτερον καὶ ὑπὸ μορφῆν νυμφῶν σαλαμάνδρας ἀλλὰ πλείονας ἢ πλήν. Οὕτω δὲ ἂν οἱ ὕδροι τοῦ πειράματος ἐξακολουθῶσι, τὰ ὑπὸ πειραματισμὸν ζῶα ἐξακολουθῶσι σταθερῶς γεννῶντα κατὰ τὸν νέον τρόπον καὶ μόνον μία κατάπαυσις τῶν διὰ τὸ πείραμα ὕδρων ἐπιφέρει τὴν πρὸς τὸν ἀρχικὸν τρόπον βαθμιαίαν ἐπάνοδον.

Ἡ ἱκανότης αὕτη τῆς προσαρμογῆς καὶ ἡ πραγματικῶς συντελουμένη προσαρμογὴ εἶναι

βεβαίως καθ' ἑαυτὰς βιολογικῶς πολὺ ἐνδιαφέροντος καὶ βαρυσήμαντοι, ἀλλ' ἐπὶ πλέον βαρυσήμαντον εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Kammerer ἐπιτευχθῆν ἀποτέλεσμα, διὰ ἢ τοιαύτη ἐπὶ τῇ βίσει ἀλλοιωθέντων ὕδρων ζωῆς λαβούσα χώραν μεταβολὴ εἰς τὸν τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ διατηρεῖται ἐπίσης κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον ἀνευ συνεχείας· τῶν ὕδρων τοῦ πειραματισμοῦ καὶ παρὰ τοῖς ἀπογόνους, ἦτοι κληρονομεῖται ἀμέσως.

Ὁ Kammerer ἐπέτυχε μόνον ἐν ἐλευθέρῳ ζωῇ, τὰ ὑπὸ ἀλλοίους ὕδρους γεννηθέντα καὶ τὰ τούτοις ἀνήκοντα ὑπὸ ἔλεγχον ζῶα νὰ ἐλθῶσιν εἰς θέσιν νὰ πολλαπλασιάζονται, ὅπερ κατορθώθη διὰ ἐφθασαν εἰς ἡλικίαν 3 1/2 εἰδῶν. Ἴδου δὲ τὴν συνέβη σχετικῶς μὲ τὴν διατήρησιν τοῦ εἶδους τῆς γεννήσεως παρὰ ταῖς κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον γεννηθείσας σαλαμάνδρας· αἱ συνεπεῖα πλησμονῆς ὕδατος ἀσυνήθως ὡς νύμφαι γεννηθεῖσαι σαλαμάνδραι τοῦ εἶδους Β, γεννῶσιν αὐτῆς νύμφας καὶ χρησιμοποιοῦσιν ὡς τόπον γεννήσεως τὸ ὕδωρ· αἱ νύμφαι γεννῶνται εἰς μεγαλύτερον τοῦ συνήθους, ἐκ 2 νεογνῶν ἀριθμὸν, καὶ κατέχουσι σχετικῶς βραχέα βράγχια καὶ ἐν σχετικῶς ἐρυθρὰ κράσπεδον ἐν εἴδει πτερυγίου. Αἱ συνεπεῖα ἐλλείψεως ὕδατος ἀσυνήθως ὡς τελείαι γεννηθεῖσαι σαλαμάνδραι τοῦ εἶδους Α, γεννῶσι: α') ἂν δὲν ἐξακολουθῶσιν οἱ ὕδροι τοῦ πειράματος ἢ εἰς τὸ ὕδωρ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον προκεχωρημένας μὲ σχεδὸν ἰσοχυρῶς ἐλαττωμένα βράγχια ἐφωδιασμένας νύμφας, ἢ εἰς τὴν ξηρὰν μικρὰς νύμφας μὲ μικρὰ βράγχια μὴ δυναμένας εἰς βαθέα ὕδατα νὰ ζήσωσι. β') ἂν ἐξακολουθῶσιν οἱ ὕδροι τοῦ πειράματος αἱ ὡς τελείαι γεννηθεῖσαι σαλαμάνδραι Α γεννῶσιν ἀμέσως μὲ τὴν πρόωτην γέννησιν τελείας σαλαμάνδρας (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν βαθμιαίαν πρὸς τοῦτο συνήθειαν τῆς πρὸ τῆς ὑπὸ πειραματισμὸν τεθείσης γενεᾶς)· χρησιμοποιοῦ-

Εικόνα 4.—Μία σαλαμάνδρα Β, γεννηθείσα ως συνήθως τελεία σαλαμάνδρα επί της ξηράς (Μέλαινα).

Εικόνα 5.—Μία σαλαμάνδρα Β τελειοποιηθείσα μετά εξέλιξιν, ἢ ἐν τῷ ὕδατι ἐξετέλεσε, καὶ γεννηθείσα ἐκ μητρὸς σαλαμάνδρας, ἣτις καὶ αὐτὴ εἶχε γεννηθῆ συνεπέια πλησμονῆς τοῦ ὕδατος ὡς νύμφη ἀτελής. (Μὲ χρυσοκίτρινα στίγματα).

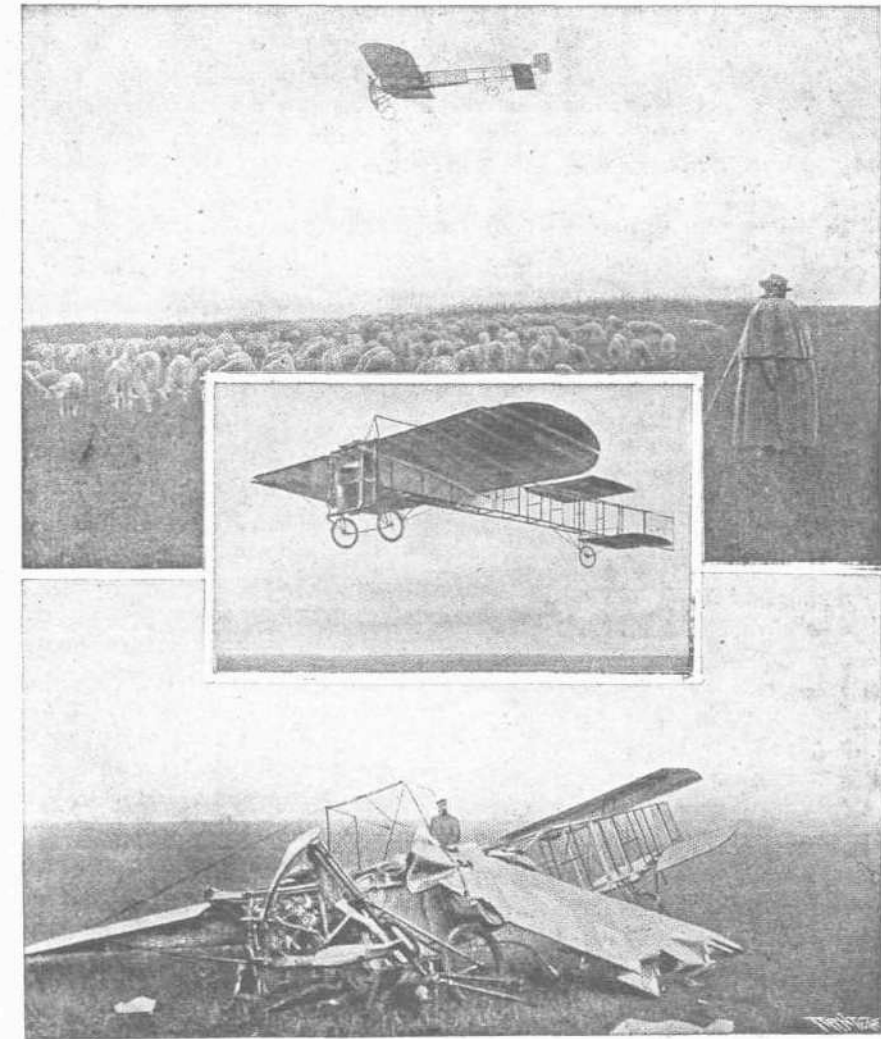
οὖον ὡς τόπον γεννήσεως τὴν ξηρὰν καὶ γεννώσι πλείονα τῶν 2 τέκνα.

Ὁ Kammerer συνοψίζει τὰ γενικά περὶ τῆς κληρονομικότητος ἀποτελέσματα ὡδε πως: 1) Μία κληρονομίῃς τῆς ἐπιβληθείσης μεταβολῆς τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἔλαβε χώραν ἐν πάσῃ περιπτώσει. 2) Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐμφανίζεται ἂν ἡ δευτέρα γενεὰ μεταφερθῆ καὶ εὐρεθῆ εἰς τοὺς ἀρχικοὺς ὄρους τῆς ζωῆς, εἰς βαθμὸν ἠλαττωμένον καὶ ἐξησθενημένον, ἴσως περισσότερο δπισθοδρομικῶς βαίοντα, ὅσο μείζον χρονικὸν διάστημα παρέρχεται μετοξὺ τῆς εἰς τοὺς ἀρχικοὺς ὄρους μεταφορᾶς καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς γεννήσεως. 3) Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐμφανίζεται, ἂν ἐξακολουθήσωσιν ἐπιδρῶντες οἱ ἀλλοιωθέντες ὄροι ἐπὶ τῆς δευτέρας γενεᾶς εἰς ἴσον ἢ εἰς μείζονα βαθμὸν.

Αἱ προτάσεις αὗται καθορίζουσι νῦν ἀκριβῶς διὰ μίαν εἰδικὴν περίπτωσιν ἄνευ ἀντιρρήσεων, ὅτι ἡ λαμαρκιστικὴ θεωρία τῆς ἐξελίξεως πρωτίστως θεωρεῖ ὡς λογικῶς μοναδικὴν παραδεκτὴν ἐξήγησιν ἀνιούσης προσαρμογῆς πρὸς τὸ περιέχον. Καὶ τούτου ἕνεκα τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα τοῦ Kammerer εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος μετὰ τῶν ἤδη εἰς ἄλλας ζωολογικὰς καὶ φυτολογικὰς περιοχὰς γνωστῶν ὁμοίων περιπτώσεων (ψυχαί, ποικιλίαι τοῦ ἐνοστικτοῦ κτλ.). Καὶ νῦν πλέον, ἐπειδὴ ἡ προσοχὴ τοῦ ἐρευνητοῦ εἰς ὑψιστὸν βαθμὸν στρέφεται πρὸς τὰ πειράματα ταῦτα καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα δεικνύουσιν ὅτι κερδίζουσι διαρκῶς ἔδαφος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο αἱ πειραματικαὶ ἀποδείξεις διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν θεωρητικῶς καὶ ἀναγκαστικῶς παραδεκτὴν εὐχάνουσαν ἀναγνώρισιν τῆς κληρονομίσεως ἀποκτηθεισῶν ιδιοτήτων, ἐπιτρέπεται τινὶ θαρροῦντως νὰ ἐλπίζῃ ὅτι τοιοῦτον εἶδος καθορισμοῦ θὰ γίνωσι περισσότεροι παρὰ τὰς πολὺς καὶ μεγάλας δυσκολίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν

τῶν πειραμάτων καὶ οὐ θὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ νὰ ἀπορριφθῆ ταχύτατα ἡ ξένη πρὸς τὴν ἀλήθειαν θεωρία τοῦ μὴ δυνατοῦ τῆς κληρονομίσεως τοιοῦτων ιδιοτήτων, αἵτινες ἀτομικῶς ἀπεκτιθήσαν διὰ προσαρμογῆς πρὸς τοὺς μεταβληθέντας ὄρους ὑπάρξεως.

Πολλὰ ἐννοεῖται ἀντιρρήσεις ἐξηγήθησαν κατὰ τῶν συμπερασμάτων τούτων τοῦ Kammerer. Μίαν τούτων ἐν βραχεῖ ἀναφέρομεν, διότι αὕτη ἴσως ὑπὸ μὴ εἰδήμονος ἀνθρώπου ἤθελε προβληθῆ καὶ διότι αὕτη διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Kammerer ἐντελῶς ἀνατρέπεται. Ὁ Weismann δηλ. εἶπεν, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε γνωσταὶ περιπτώσεις πειραματικῶς προκληθεισῶν καὶ εἰτα κληρονομηθεισῶν μεταβολῶν θὰ ἦσαν «πιθανῶς πρωτίστως οὐχὶ νέον τι, ἀλλὰ ἀρχέγονοι καὶ προπατορικοὶ χαρακτήρες ἢ τουλάχιστον μῆγμα τι τοιοῦτων καὶ νεωτέρων». Εἰς τοῦτο ἤδη ἐντελῶς ἐπιτυχῶς ἀπήνησεν ὁ Semon, ὅτι διὰ τὸ ἡμέτερον πρόβλημα εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορον, ἂν αἱ δι' ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων κληρονομηθεῖσαι ιδιότητες εἶναι νέαι ἢ εἶναι μία ἐπιστροφή πρὸς τοὺς προπάτορας, ἀρκεῖ μόνον, ὅτι τοιαῦται ιδιότητες μεταφέρθησαν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους. Ὁ Kammerer κατόπιν συμπληρωματικῶς καταδεικνύει, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ Weismann (ἂν καὶ πρὸς στιγμήν ὑποτεθῆ ὡς λογικῶς ὀρθή) δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ, προκειμένου περὶ τῶν ἐπὶ τῆς σαλαμάνδρας ἀποτελεσμάτων, ἢ μόνον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς εἶδους, ἐνῶ ἡ κληρονομημένη μεταβολὴ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ λαμβάνει χώραν καὶ εἰς τὰ δύο εἶδη. Ἄν τοῦτο εἶναι πιθανόν, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἡ παρὰ τῆ σαλαμάνδρας Β λαμβάνουσα χώραν μεταβολῆς ὡς ἐπιστροφή εἰς τὸν ἀρχέγονον καὶ ἀτελέστερον τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς σαλαμάνδρας Α, εἶναι ἔπειτα φυσικῶς ἀδύνατον νὰ παραδεχθῆ τις καὶ τὸ ἀντίθετον. Καὶ ἡ τοι-

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΔΕΛΑΓΡΑΝΣ

Ἡ τελευταία πτήσις τοῦ γνωστοῦ Γάλλου ἀεροναύτου Δελαγράνς ἐν Γαλλίᾳ, ὑπῆρξεν ἀτυχῆς. Ἐκ τῆς φοβερᾶς δὲ πτώσεως τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ ὁ δυστυχῆς ἐφρονεῦθη.

Αἱ τρεῖς ἀνωτέρω ἀπόψεις παριστώσιν, ἡ μεσαία τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνάδου του, ἡ ἀνωτέρα τὴν πτήσιν του εἰς τὸ ὕψος καὶ ἡ κατωτέρα τὴν πτώσιν καὶ καταστροφὴν του.

αὕτη ἄλλως τε ἐξήγησις τῆς παρὰ τῆ σαλαμ. Β μεταβολῆς ὡς ἐπιστροφῆς δηλ. εἰς προπατορικὰς ιδιότητες κατ' οὐδὲν παραβλάπτει ἢ οὐδόλως ἀνατίθεται πρὸς τὴν καταρατικὴν ἀπάντησιν, εἰς τὸ πρόβλημα, ἂν κληρονομῶνται ἀποκτηθεῖσαι ιδιότητες. Ἡ κυριώδης λοιπὸν σπουδαιότης τοῦ προβλήματος τούτου κορυφούται εἰς τοῦτο, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἐξωτερικῶν αἰτίων λαμβάνουσι χώραν μεταβολαὶ

εἰς τὸν ὁργανισμόν τῶν ζώων καὶ πρὸς τούτοις αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐμφανίζονται αὐθις καὶ εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεὰν καὶ ἂν εἴ τι ἐπιδρῶντα αἴτια ἐκλείψωσι.

Δρ Γ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΑΣ

Ἐπιμελητὴς Ὄργανολογίας καὶ Γεωλογίας ἐν τῷ Μ. Πολυτεχνεῖῳ

ΠΕΡΙ ΜΑΓΕΙΑΣ

Πρό τιμος χρόνου είχε γενικευθῆ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ μαγεία, ὁ ἔξορκισμός, αἱ προφητεῖαι καὶ τὰ τοιαῦτα ἦσαν ψεύδη καὶ ἀγυρτεῖαι μερικῶν κερδοσκοπῶν καὶ ἀπατεῶνων· νῦν ὅμως αἱ παρατηρήσεις καὶ τὰ πειράματα κατέρριψαν τὰς ἰδέας ταύτας καὶ ἤδη σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες καταγίνονται νὰ διασαφηνίσωσι τὴν καταγωγὴν τῶν φαινομένων τούτων, προσπαθοῦντες νὰ συλλάβωσι τὸν μίτον τοῦ μυστηρίου. Καὶ πολλοὶ μὲν προσεπάθησαν νὰ ἐπιβάλλωσι τὸ κῦρος αὐτῶν, τὰ δὲ πρόσφατα πειράματα τοῦ συνταγματάρχου *De Rochas* ἀπέδειξαν δι' ἀκριβοῦς καὶ ἐπιστημονικοῦ καθορισμοῦ τὴν πραγματικότητα τῆς μαγείας, καὶ οἱ ὅσοι τολμοῦν εἶναι ν' ἀρνῶνται τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, ἀποτελοῦσι τὴν ὁμάδα τῶν ἀμαθῶν, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι τί γίνεται πέραν τοῦ ἄκρου τῆς ὁμιλίας τῶν.

«Ὅποταν, ἀποφαίνεται ὁ κ. *de Rochas*, ἡ ἀνανδρία θέλει ἐκλείψῃ ἐκ τῆς γῆς μας, θὰ ἐξαφανισθῆ καὶ ἡ μαγανεία, καθόσον ὁ εἰλικρινὴς ἄνθρωπος ὅσον κακὸς καὶ ἂν ἦ, καὶ ὅσον φοβερὰ καὶ ἂν ᾖσι τὰ αἷτια τῆς ἐκδικήσεώς του, προσβάλλει πάντοτε ἐρρωμένος κατὰ μέτωπον τὸν ἐχθρόν του».

Οἱ ἦτιον ἀπιστοῦντες ἐπίστευον ἐπὶ πολλὸν χρόνον, ὅτι ἡ μαγεία ἦτο ἀποτέλεσμα ὑποβολῆς. Ἀπάτη. Κατ' αὐτοὺς ὁ ἐκτελὼν τὴν μαγανείαν, ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν φόβου ἐπὶ τοῦ ἀτόμου, τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ μαγανεύσῃ καὶ τὸ ἀπειλεῖ ὑψηλοφώνως, οὕτως ὥστε ὁ φόβος νὰ προξενήσῃ αὐτῷ φυσιολογικὴν καὶ ψυχικὴν ταραχὴν. Καὶ συμπεραίνουσιν, ὅτι ὅσοι δὲν πιστεύουσιν εἰς τοὺς μάγους, δὲν ἔχουσι νὰ φοβηθῶσι τὰς ἐνεργείας τῶν (τῆς μαγανείας).

Αυστηρῶς τοῦτο εἶναι πλάνη, ὡς θ' ἀποδείξωμεν παρακατιόντες, προσθέτοντες νῦν, ὅτι ὁ μάγος δὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀπειλεῖ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὅτινα θέλει νὰ πλῆξῃ, ἀλλὰ προσβάλλει ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ ἀσφαλοῦς, χωρὶς τὸ θῦμα του νὰ ἔχη γνώσιν.

Ἡδὴ ἄς ἴδωμεν τί γράφει ὁ *Bourgeat*, ἐν τῇ *Μαγείᾳ* του.

Ἡ μαγεία καὶ τὸ πρακτικὸν αὐτῆς μέρος.—Τὰ ἀποτελέσματα.—Δύναμις ζωῆς καὶ θανάτου.

Ὁ πρᾶκτωρ τῆς μαγείας, δηλαδὴ τῶν μαγικῶν συνεπειῶν, κυφώων, κακοδαιμονιῶν, μαρασμοῦ καὶ τῶν τοιοῦτων θεωρεῖται ἀστρικό τι λεγόμενον ρεῦμα, ὅπερ διευθύνουσι κατὰ βούλησιν διάστροφον καὶ κακεντρεχῆ τὰ κακοποιὰ αὐτὰ ὄντα, οἱ μάγοι τῆς σήμερον, οἵτινες ὅμως οὔτε σοφοὶ οὔτε ἐπιστήμονες οὔτε πολυπράγμονες εἰσίν, τοῦναντίον δὲ ἀγροῖκοι

καὶ ἠλίθιοι, ἀγνοοῦντες ἐντελῶς τοὺς νόμους τῆς δυνάμεως, ἢν διαχειρίζονται. Ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τούτοις εἶναι πραγματικὴ καὶ ὀλεθρία, δι' ἧς αὐτοὶ οὔτοι πολλάκις δηλητηριάζονται καὶ κακοδαιμονοῦσι, ἐνῶ καταγίνονται νὰ δηλητηριάσωσι τοὺς ἄλλους. Ἡ δὲ τέχνη τῶν αὐτῶν πατρογονικῶς μεταβιβάζεται ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν καὶ καθεξῆς μετὰ τῶν ἀπεχθεσιῶν αὐτῶν θεσμῶν καὶ εἰδεχθεσιῶν ρήσεών των, οὗς περιλαμβάνει τὸ ἀπαίσιον ἐπάγγελμα δι' οὗ πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἄν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν φρικαλεοτήτων τούτων, περιοριζόμενοι μόνον νὰ ἐκθέσωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν.

Ὅποταν, εἴτε δι' ἰδίας πρωτοβουλίας, εἴτε ὑποδείξει ἄλλου ἀποφασίσωσι νὰ βλάψωσι τινὰ, προμηθεύονται πρωτίστως τρίχας, ὀδόντια ἢ τὴν φωτογραφίαν τοῦ προσώπου τούτου, ἅτινα δίδουσι πρὸς κατάποσιν εἰς ζῶντα βίτραχον, ὃν βαπτίζουσι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀτόμου, ὅπερ θέλουσι νὰ βλάψωσι. Μετὰ τοῦτο κρεμῶσι τὸ ζῶντιον ἐν τῇ ἐστίᾳ (καπνοδόχῳ) ὅπου διατρυνῶσιν αὐτὸ μὲ ἥλους, οὗς πρότερον ἀφαιροῦσιν ἐκ τινος νεκρικοῦ φερέτρου, ἀπαγγέλλοντες πολλὰς φρικώδεις ἀρᾶς (κατάρας). Οὕτως ἢ θέλησὶς τῶν ἐξερεθιζομένων, καθίσταται δηλητηριώδης καὶ τὸ δυστυχεὲς θῦμα των, ὑποκῦπτον εἰς τὴν καταχθόνιον αὐτῶν ἐνεργείαν ταύτην, δὲν βραδύνει νὰ ὑποκύνῃ, προσβαλλόμενον ὑπὸ μιᾶς τῶν ἀβληχρῶν νόσων, αἵτινες ἀποπλανοῦσι τὴν ἐπιστήμην.

Ἄλλ' ἐάν τις μεμνημένος ἐννοήσῃ τὴν μαγανείαν καὶ ἀναστρέψῃ τὸ ἀποτέλεσμα, τότε τὸ κακὸν στρέφεται κατὰ τοῦ κακοποιῶ, ὅστις οὕτω φρονεῖται διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὄπλων, θῦμα τῆς ἰδίας του ἀτιμίας γινόμενος.

Ὁ *Πέτρος Leloyer* διηγεῖται, ὅτι εἰς ἐφημέριος σφόδρα ἀπιστῶν εἰς τὰς μαγικὰς ἐπιδράσεις, ἀπώθησεν ἡμέραν τινα μίαν γραῖαν μάγισσαν, ἧτις τὸν ἐπλησίασε καὶ ἀνατραπέισα ἐκ τούτου, ἐκυλίσθη ἐν τῇ λάσπῃ, οἷε ἐξοργισθεῖσα καὶ ἀποτεινομένη πρὸς τὸν ἱερέα, τῷ λέγει: «Ὅ, τι μοῦ ἔκαμες, δὲν θὰ μείνῃ ἀτιμώρητον». Καὶ ὅντως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ ἐφημέριος προσεβλήθη ὑπὸ παραδόξου καὶ ἀκατανόητου νόσου, ἧτις ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους μῆνας τὸν κατεβασάνισεν. Ἀπηλλάχθη δὲ ταύτης, μόλις ἐν ὄρᾳ τοῦ θανάτου τῆς γυναικὸς ταύτης, ἧτις προσκαλέσασα αὐτὸν νὰ ἐξομολογηθῆ, τῷ ὡμολόγησεν, ὅτι αὐτὴ τὸν εἶχε μαγανεύσει.

Ἡ παράδοξος, ὡς φαίνεται, δύναμις αὐτῆς τῶν μάγων, καθορίζεται δι' ἐπιστημονικοῦ ἐντελῶς τρόπου ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. *de Rochas*, ὅστις ἐκθέτει ὡς ἑξῆς καὶ κατὰ γράμ-

μα τὸ πόρισμα τῶν σχετικῶν αὐτοῦ πειραμάτων.

Ἡ μαγανεία.

Πειράματα τοῦ συνταγματάρχου κ. *de Rochas d'Aligun*, Διοικητοῦ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, δημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι «*La Justice*».

Τὰ πειράματα ταῦτα ἐγένοντο χθές, παρουσίᾳ δύο λατρῶν, μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἐνὸς μαθηματικοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ ἐν Παρισίοις.

Ὁ κ. *de Rochas* ἔδοκίμασε κατὰ πρῶτον νὰ μεταδώσῃ τὴν αἰσθητικότητα προσώπου τινος ἐπὶ τινος φωτογραφικῆς πλακός, ὥστε κατόπιν νὰ αἰσθάνεται τὸ πρόσωπον ὅτι γίνεται εἰς τὴν πλάκα.

Ἔθετο κατ' ἀρχὴν μίαν πλάκα εἰς ἐπαφὴν μετὰ προσώπου ἀφυπνισμένου καὶ τότε ἡ ἀναπτυσθεῖσα ἐπὶ τῆς πλακὸς φωτογραφία αὐτοῦ δὲν ἀπέδωκεν ἀποτέλεσμα, μὴ συντελεσθείσης ἐπικοινωνίας καὶ σχέσεως αἰσθητικῆς μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ φωτογραφηθέντος ἀτόμου.

Ἐτέρᾳ πλάξῃ τεθείσα προγενεστέρως εἰς ἐπαφὴν μετὰ προσώπου τινὸς κοιμωμένου, ἐλαφρῶς ἐξωτερικευμένου, ἀπέδωκεν ἀντίτυπον ὁμοιώματος, ὅπερ δοκιμασθέν, ἔδειξε σημεῖα τινὰ αἰσθητικότητος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀτόμου.

Τρίτῃ τέλος πλάξῃ δοκιμασθεῖσα, ἧτις πρὶν ἢ τοποθετηθῆ ἐν τῇ φωτογραφικῇ συσκευῇ εἶχε ἰσχυρῶς πληρωθῆ ἐκ τῆς αἰσθητικότητος τοῦ κοιμωμένου ὑποκειμένου, διὰ τῆς ἐπαφῆς, ἀπέδωκε φωτογραφίαν, ἧτις παρουσίασε τοὺς μᾶλλον περιέργους αἰσθητικοὺς χαρακτηριστικούς τύπους, ἦτοι:

Ὅσάκις ὁ ἐνεργῶν ἤγγιζε τὴν εἰκόνα, τὸ ἀναπαριστώμενον ἐν αὐτῇ ὑποκείμενον ἠσθάνετο τὴν ἀφήν. Τέλος μετὰ διαφόρους ἄλλας δοκιμάς, ἔλαβε καρφίδα καὶ δι' αὐτῆς ἐκέντησε δις τὸ ὑμένιον (φλουδίτσα) τῆς πλακός, ἐνθα παριστάνετο ἡ χεὶρ τοῦ ὑποκειμένου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν τὸ ὑποκείμενον ἐλιποθύμησεν ἐντελῶς, ἐν συστολῇ.

Ὅποταν δὲ ἀφυπνίσθη, εὐρέθησεν ἐπὶ τῆς χειρὸς του ἐρυθρὰ στίγματα ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ ἐπίδηρμα τὸ ἀνταποκρινόμενον ἀκριβῶς εἰς τὰ κεντήματα τῆς φωτογραφίας.

Ὅτιω λοιπὸν κατέρωθωσεν ὁ κ. *de Rochas* ν' ἀναπαραστήσῃ ὅσον ἦν δυνατόν τὴν μαγανείαν τῶν ἀρχαίων.

Ἐν τῷ τόσῳ μυστηριώδει ἔδαφει τῶν φαινομένων τούτων περιοριζόμεθα ἕως ἐδῶ, ὡς εἰλικρινεῖς χρονολογοῦμεν, διότι δὲν πρόκειται ἤδη νὰ πιστεύσωμεν ἢ νὰ μὴ πιστεύσωμεν, ἀλλὰ ν' ἀναπαραστήσωμεν ἀπλῶς ὅ, τι εἶδομεν. Ἴδου τὸ πᾶν.

Ἡ ἀναλογία τὴν ὁποίαν ἐμφαίνει τὸ φαινόμενον τοῦτο πρὸς τὰ ἐξ ἀποστάσεως θανατούμενα πρόσωπα διὰ τοῦ εἰκονικοῦ τραυματισμοῦ, ἦτοι πληγῶνοντες ὑπόδειγμα ἐκ κηροῦ, ὁμοιώματος τῶν προσώπων αὐτῶν, ἦτο προφανής.

Ἄ' Ἐδοκίμασα, λέγει ὁ κ. *de Rochas*, ἐὰν ὁ κηρὸς δὲν εἶχε, ὅπως τὸ ὕδωρ, τὴν ἰδιότητα ν' ἀποιαμιεῖ τὴν αἰσθητικότητα καὶ ἀνεγνώρισα, ὅτι τὴν εἶχεν εἰς ὕψιστον βαθμόν, ὡς καὶ ἄλλαι παχεῖαι οὐσίαι, βελουδοειδεῖς ἢ γλοιώδεις, ὡς τὸ κολ κρέμ (*cold cream*) καὶ τὸ μάλινον βελουδόν.

Μικρὰ πλαγγῶν, διεσκευασμένη διὰ κηροῦ καὶ αἰσθητοποιημένη διὰ τῆς τοποθετήσεώς της ἐπὶ τινος σιγμᾶς καὶ ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἐναντι ὑποκειμένου τινός, ἀναπαρέστησε τὰς αἰσθήσεις τῶν κεντημάτων, δι' ὧν διετύπησα τὸ ἀγαλμάτιον πρὸς τὸ ἂνω μέρος τοῦ σώματος, ἐὰν εἶχον κεντήσῃ τὴν πλαγγόνα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, πρὸς τὸ κάτω μέρος, ἐὰν τὴν ἐκέντων εἰς τὸν πόδα, κτλ. δηλαδὴ τὸ κέντημα μετεβιβάζετο, (ἀναπαρήγετο) πλέον ἢ ἦτιον αἰσθητικῶς εἰς τὰ μέρη τοῦ ἀτόμου, ἐνθα ἀπεστέλλετο κατὰ συμπίθειαν τὸ μαγνητικὸν οὕτως εἰπεῖν ρεῦμα.

Πρὸς τούτοις κατέρωθωσα νὰ ἐντοπίσω ἀκριβῶς τὴν αἰσθητικότητα, διαν ἐνέπηγον, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι μαγανευταὶ ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς πλαγγόνος τεμάχιον κόμης, ἢν εἶχον περικόψει ἀπὸ τὸν ἀχένα τοῦ ὑποκειμένου, ἐν ὄρᾳ ὕπνου. Τὸ πείραμα τοῦτο ἐγένετο παρούσῃ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ τύπου, ὅστις καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος.

Ἐἶχε μεταφέρει τὴν πλαγγόνα οὕτω παρασκευασθεῖσαν ὅπισθεν τῶν διαχωρισμάτων γραφείου τινός, ἐνθα δὲν ἠδυνάμεθα νὰ τὴν βλέπωμεν, οὔτε τὸ ὑποκείμενον οὔτε ἐγώ. Ἀφύπνισα τὴν κυρίαν Δ . . . ἧτις χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν τῆς ἤρχισε νὰ συνομιλῆ μετ' αὐτοῦ μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν στρεφομένη ἀποτόμως καὶ φέρουσα τὴν χεῖρα ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς της, ἠρώτησε γελῶσα, τίς τῇ ἐτεράβῃ τὴν κόμην. Τοῦτο ἐγένετο ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. X . . . ἐτεράβῃ τῇ ἀγνοίᾳ μου τὴν κόμην τῆς πλαγγόνος.

Θέλων νὰ παρατείνω τὸ πείραμα ὅσον ἦν δυνατόν περισσότερον καὶ ἐπιωφελομένους τῆς στιγμῆς, ὅπου εἰς λατρὸς ἦτο παρών, ἐκέντησα ζωηρῶς, χωρὶς νὰ προειδοποιήσω καὶ δις διὰ μιᾶς βελόνης τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς εἰκόνης τῆς Κυρίας Δ . . . ἧτις ἀμέσως ἐξέβαλε κραυγὴν πόνου καὶ πρὸς στιγμὴν ἀπώλεσε τὰς αἰσθήσεις της. Ὅτε συνῆλθεν, παρετηρήσαμεν ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῆς χειρὸς της δύο ὑποδοξίους ἐρυθρὰς γραμμὰς, αἵτινες πρότερον δὲν ὑπῆρχον καὶ αἵτινες ἀνταπεκρίνοντο ἐπ' ἀκριβῶς πρὸς τὰς δύο ἐκδώσεις, ἃς ἡ βελὼν μου εἶχε σχημα-

τίσει φερομένη επί της πηκτώδους επιφανείας του δγαλακτιού».

Εκ των ανωτέρω δηλον καθίσταται, ότι, οι κάτοικοι των χωρίων και κωμοπόλεων, οτινες πιστεύουσιν, ότι αυτομά τινα δύναται να εξασκήσων εν τω αυτών και ιδίως επί των τέκνων των ολεθρίων επίδρασιν, δέν έχουσιν εντελώς άδικον και ότι οι ύπολαμβανόμενοι ευφυείς και νουνεχεΐς, οι Ισχυροί νόες, οι σκεπτικοί, κτλ, οτινες άρνούονται πάν ό,τι δέν έννοούσιν και ούτε είδον, απόδειξις δέ του έγωΐσμου των και της... έλαφρότητός των, εύρίσκονται μόνοι αυτοί έν τή πλάγη.

Μέγα μέσον όπως άποφύγη τις την μαγγανείαν, είναι να μη προξενή κανόν ούδενί, καθόσον ή άμοιβαία άντιπάθεια καταλήγει ολεθρίως διά του μίσους.

Τό μίσος είναι άληθής μαγγανεία, καθ' ήν ό άσθενέστερος ήττάται πάντοτε υπό του Ισχυροτέρου. Ο πράιτων τό καλόν, ούδέν έχει να φοβήται, τούναντίον δέ ό πράιτων τό κακόν δύναται τό πάντα να ύποσιή.

Αποφεύγετε έν τοίς λόγοις ύμών και τοίς όμιλίαις να καταβιβάζητε την θέσιν του άλλου, να προσβάλητε την φιλοτιμίαν αυτού· πριν ή δέ κατακρίνετέ τι, δέον να μελείτατε αυτό δεόντως και έν άνάγκη να έμβαθύνετε εις αυτό, διότι έν έναντία περιπτώσει περιπίπτετε έν τή κενοδοξία και τή άνοησία. "Οστις γάρ σπείρει την άντιπάθειαν θα όρέψη τό μίσος και όστις σπείρει τό μίσος, όρέπει την δυστυχίαν. Πολλάκις δέ ή κατάρα πλήττει φοβερότερον παντός άλλου κτύπου.

Πάντες έπισταμένους μελειώντες τά άνωτέρω, θα κατανοήσωσι την άλήθειαν αυτών.

Δέον πās τις προς άποφυγήν σωσωρεύσεως παντός κακού επί της κεφαλής του, να διάγη καλώς, να εινε άγαθός και συγκαταβατικός, χωρίς να σκέπτεται τάς συνεπείας, ν' άποδιώκη τάς κακās ιδέας και τό μίσος και να προκαλή διά της διανοητικής προσευχής την ειρήνην και άγάπην, να συγχωρή πάντοτε και να μη ζητή έκδίκησιν, ούτε να συκοφαντή ή κακολογή, ούτε διά του λόγου, ούτε διά των πράξεων. Τοϋτο είναι τό καλλίτερον μέσον της άμύνης. 'Αλλ' εάν τις τήκεται υπό άκατανοήτου τινός και άνεξηγήτου κακού και ή κρίσις έπαναλαμβάνεται σχεδόν έν όρισμένη ώρα, δέον ν' αναλογισθί, ότι τοϋτο έχει την αιτίαν του και δυνατόν να προέρχεται εκ μαγγανείας, άρās, μίσους ή κακολογίας τινός, ότι δέν πρέπει ν' αναβάλλη την άπαλλαγήν, καθόσον τό κακόν τοϋτο άγει προς τόν μαροσμόν. Δέον διά της προσευχής, μετανοίας και του έξιλασμού και έξορ-

κισμού ν' άπαλλαγί αυτοϋ ή να συμβουλευθί είδήμονα και τότε τό κακόν, όπερ ούδέν άλλο είναι ή άόρατον πάθος, δηλ: ρεϋμα άέριον, δαίμων μετονομασθέν επί τό πρακτικώτερον, φρυγαδεύεται, και άπέρχεται έγκαθιστάμενον άλλοθι ή έντός του εκπέμφαντος αυτοϋ ή έντός άλλου σώματος, καθ' όσον ή φύσις αυτοϋ, φύσει πονηρά και κακοποιός, πιποίηται ίνα κακόν και ολεθρον προξενεί.

Οι άρχαίοι και οι κατά τόν μεσοίωνα μάγοι και μαγγανείς διαφόρους τρόπους μετεχειρίζοντο διά την μεταβίβασιν ή άφείρεσιν του κακού αυτοϋ ρεϋματος, ών την περιγραφήν άποσωπώμεν ώδε, ως μακροσκελή και άσκοπον, περιοριζόμενοι ήδη μόνον να προσθέσωμεν, ότι τό κακόν της μαγγανείας έπέρχεται πότε άκαριαίον και πότε βραδέως, προξενούν κατάπτωσιν, άποθάρονσιν, εξασθένειν έντελή των μελών και βαθμηδόν ρεϋμα τι πυκνόν περιβάλλει την καρδίαν, τόν νοϋν και τούς όφθαλμούς του σώματος ώσπερ προκαλεί την άποστροφήν και την άντιπάθειαν των συγγενών και φίλων, και εις τίποτε πλέον δέν έπιτυγχάνει φοβερά δέ άτυχία έν πāσι τόν παρακολουθεΐ και καταλήγει, ως άντικείμενον άπαρσεκείας, δι' έαυτόν και τούς περι αυτόν. Και τότε δή έννοεί, ότι έχθρός τις τόν παρακολουθεΐ κατά πόδα και ότι άόρατόν τι έμποδίων τώ φράσει την όδόν και μη δύναμενον, να άντιπεξέλιθι, άπόλλυσι οϋτω πāσαν έλπίδα έπιτυχίας εις τάς επιχειρήσεις του, άπορών δέ πλέον τι να πράξη και τι να σκεφθί, καταφέρεται διαρρηδην κατά του πεπωμένου και της τύχης.

Φ. Πρίντζης

ΑΠΟ ΒΑΤΟΥΜ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ

(Συνέχεια ίδε προηγ. φύλλον)

Τά γραφεία των άδελ. Φωστηροπούλων κείνται επί της προεκτάσεως της μεγάλης κεντρικής έμπορικης όδοϋ, όπου τά κλείτερα έμπορικά κταστήματτα και γραφεία, τά όποια σχεδόν άπαντα είσιν έλληνικά και εις τό εισόγειον μεγάλης ώρκίας κινουργοϋς οικοδομηός, ήτις τιμξ τόν τόπον και τόν έθνισμόν μας.

Είσερχόμενος εξίσταμμι παρατηρών τάξιν, εύπρέπειαν και διάταξιν άκριβώς τραπεζικήν, όμοίαν σχεδόν προς την των μεγαλουπόλεων και διευθυνθείς προς την θυρίδα του ταιίου όπου εύρίσκετο εις ύπάλληλος, εξήτησα τόν κ. Κ. Φωστηρόπουλον.

- Έγώ είμαι, τί άγκάξτε, μ' έρωτξ:
- Πρίντζης, Διευθυντής της «Φύσεως», τώ λέγω και έπεθύμουν να σας ιδώ.
- Ά, είσθε ό κ. Πρίντζης, χαίρω πολύ,

όρίστε μέσα μοι λέγει και ένταυτῷ με συνιστξ εις τόν άδελφόν του κ. 'Ιάκωβον, εις τό παρακείμενον δικμέρισμα εργαζόμενον, όστις επίσης μοι συνιστξ και εις τόν έτερον μεγαλείτερον άδελφόν των και ό όποιος προσφέρων μοι κάθισμα παρ' αυτῷ, αρχίζομεν συνομιλίαν περι της άφίξεώς μου και των έντυπώσεων μου περι της πόλεως των και της «Φύσεως», ένῶ έναντί μας ό έτερος άδελφός συνωμίλει μετά τινος ιερέως και έτέρου κυρίου, όστις τοίς διηγείται ιστορικά ζητήματτα μετά πολλής έμφράσεως, σοβαρότητος και ρητορικῶν σχημάτων, μη παραλείπων να επικαλήται και τούς Έλληνας συγγραφείς.

Τοϋτο μοι εκίνησε την περιέργειαν.
- Μήπως ό κύριος είναι ό γυμνασιάρχης ή ό καθηγητής κ. 'Ιεροκλής; ήρώτησα.

- Όχι, είναι πρώην έμπορος, όστις άρέσκεται εις συζητήσεις τοιαύτας, μοι άπαντξ μειδιών ό κ. Φωστηρόπουλος και συχνάκις μας διηγείται διάφορα τοιαύτα.

- Χαίρω πολύ, έπέειπον, είναι φαίνεται φιλόπατρις και φιλομαθής. Και αί εργασίαι σας, πώς πηγαινουν, κ. Φωστηρόπουλε.

- Άρκετά καλά. Καταγινόμεθα εις τραπεζικάς και έμπορικάς, ως βλέπετε.

- Η δ' έγκατάστασις ένταυθα ύποκαταστήματτος της Τραπεζής 'Αθηνών δέν σας έβλαψε;

- Ά, ναί, μξς περιώρισε άρκετά την έμπορικήν μας συναλλαγήν.

- Και εργαζεσθε όμοϋ όλοι οι άδελφοί;

- Μάλιστα, συνεργαζόμεθα πάντοτε.

Και έν ταυτῷ εισήλθεν έτερος Κύριος, όστις μετά θάρρους και ευγενώς χαιρετῶν κατά σειράν όλους, λαμβάνει μέρος εις την συζήτησιν.

- Άλλά εδώ είναι και κέντρον των όμογενών, ως παρατηρῶ, είπον.

- Βεβαίως, εδώ συζητούμεν και περι των κοινοτικῶν και άλλων άντικειμένων. Οι φίλοι μας άγαποϋν και μξς έπισκέπτονται συχνάκις.

- Χαίρω πολύ, ότι βλέπω εύχάριστον άνεπτυγμένην κοινωνίαν ένταυθα.

Πλησιάσαντος δέ και προς ήμξς του άρτι εισελθόντος Κυρίου:

- Ό κ. Πρίντζης, διευθυντής της «Φύσεως» τῷ λέγει, εξ' 'Αθηνών, συνιστῶν με ό κ. Φωστηρόπουλος.

- Ό κ. Πρίντζης; ά, έχω πολλήν εύχρηστησιν, άπαντξ οϋτος, όπου σας γνωρίζω, διότι διατελῶ και έγώ συνδρομητής της «Φύσεως» και χαίρω πολύ όπου τοιοϋτον αξιόλογον περιοδικόν μοι συνέστησεν ό φίλος μξς κ. Μωραίτης, ιατρός εκ Βόλου.

- Ό Κύριος; ήρώτησα εκπληκτος;
- Είναι ό κ. Κωνστ. Βελισαρίδης, έμπορος.
- Βελισαρίδης; ναί, έχετε δικαίον, μάλιστα ένθυμούμμι και έγώ χαίρω πολύ· και ποϋ έγνωρίσατε τόν κ. Μωραίτην;
- Είς τό Βερολίνον, όπου είχα μεταθί πρό

τριών έτών μετά της Κυρίας μου. Έκει έγνωρίσθημεν και ένα μήνα, όπου έμείναμεν εκεί, σχεδόν καθ' εκάστην έβλεπόμεθα και μξς ώδήγησεν εις τά ώραιοτέρα και περιεργότερα μέρη της πόλεως. Είναι κάλλιστος νέος και ευγενέστατος, ό κ. Μωραίτης.

- Πολύτιμος φίλος και αξιόλογος χειροϋργος. Διατελει και συνεργάτης της «Φύσεως.» 'Ηδη δέ ένεκατέστη πλέον εις Βόλον, εργαζόμενος πολύ καλά.

- Χαίρω πολύ, διότ, ήτο έπιμελής και άξιος νέος, συνάμα δέ πατριώτης καλῶς.

- Θα έμάθατε και τούς άρραδῶνας της μονάκριβης άδελφής του;

- Ναί, τό είδον εις την «Φύσιν». Και άφού είπομεν έτι άρκετά άποχιρετήσας, μετέβην εις συνάντησιν του κ. Χαρ. Δημητριάδου, έμπορου. Έχει ώραϊον μέγα κατάστημα ύφασμάτων επί της αυτής όδοϋ. Με ύπεδέχθη μετά προσηνείας και έδειξε πολύ ένδιαφέρον διά την πρόσδον του Έλληνισμού και των γραμμάτων.

- Και ό κ. Γαλανός, τί κάμνει; διατελῶ άνταποκριτής του πρό έτών, φαίνεται είναι αξιόλογος και ώφέλιμος άνθρωπος, ήρώτησα.

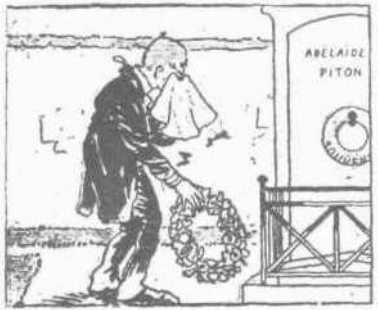
- Ό κ. Δημητριάδης είναι άνήρ φιλομουσώτατος, φιλογράμματτος και φιλοπρόδος και έννοεί να παρακολουθί την φιλολογικήν πρόσδόν μας. Έχρημάτισε δέ πριν γίνη έμπορος Διευθυντής της 'Αστυκής Σχολής Βατουμίου επί 23 έτη και είναι όπαδός των υγιών ιδεών και χριστιανικώτατος. Μάλιστα ήπόρησα διά τάς άρχάς του, αίτινες όλως άντίκεινται εις τό νϋν έπάγγελμά του, όπερ την σήμερον άντιστρατεύεται προς την ευθύτητα, τό δίκαιον και τό ειλικρινές. Άλλά ό κ. Δημητριάδης, ως παρετήρησα, εκ της πολλής συζητήσεως, ήν είχομεν και της συνεχούς διαβίσεώς μου εκ του κταστήματός του, όπερ ως προείπον, κείται επί της έμπορικης όδοϋ, δέν άπομκρύνεται ποσῶς των ώρκίων και βιωσίμων χριστιανικῶν άρχῶν του χάριν του ταπεινού και έξευτελιστικού όλίγου προσκαίρου χρυσίου, όπερ δηλητηριάζει τάς ψυχάς και μακρύνει τάς καρδίαις.

- Ό κ. Γαλανός, τῷ απήνητσα, είναι πολύ καλά εις την υγείαν του και έξακολουθεΐ διάσκων διά του λόγου και της γραφής τάς χριστιανικάς άρετάς.

- Τόν εκτιμῶ πολύ, κ. Πρίντζη, μοι λέγει και διατελῶ πρό πολλῶν έτών άνταποκριτής της Δικπλάσεως, εξ' έρωτος προς την άλήθειαν και τό φῶς του κλυού και ώφελίμου, όπερ διαχέει τάς ψυχάς. Σας παρακαλῶ δέ πολύ ξμα τόν ιδήτε να τοϋ είπητε πολλούς χαιρετισμούς.

- Δέν θα λείψω, τῷ απήνητσα.

'Αφού δέ είπομεν πολλά περι πολλῶν ζητημάτων και έπίομεν και καφέ, ως παλαιοί φίλοι και γνώριμοι διότι είναι και εύχάριστος εις τάς συζητήσεις του και πολυμαθής.

— Τί κάνεις αὐτοῦ, Πέτρε, τὴν γυναῖκα σου στεφανόνης ;

— Ὁ...χι... ἀ...δελ...φέ... ἐν...τ...φι...ἀ...ζω, ὅλα τὰ κκκά ὅπου μοῦ ἔφεραν.

ΔΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

3ου καὶ 4ου τεύχους

7. Ἦχος—ζήλος—δῆλος.—8 Περσία, Ἀραβία, Ραφραήλ, Ιταλία, Σηπιάς.—9. Ἠτύχως—εἰς ἦχος.—10. Οἰωνός αἴσιος.—11. Παις (πᾶν πᾶρε ν θές ις).—12. Ιωταϕ, ΔκμίΔ, ΑἰθηΡ. ΕρμηΣ, Ινδία, ΡαχίΔ, ΑἶθριΔ.

Λύται. Δίς Ἀθηνᾶ Ν. Ζαθερδινού ἐκ Ζακύνθου 1. κ. Χαρίδημος Σταυρίδης ἐξ Ὀδησσοῦ 6, Θεόδωρος Β. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 4, Ἀνθὴ Φίλωνος ἐκ Πατρῶν 6, Μκῦρος [Κύκνος ἐξ Ἀθηνῶν 2, Ἰουλία Ζαρίφη ἐκ Κων)πόλεως 5, Ἐλπίς Κωστίδης ἐν Βίλου 4, Ἀθηνᾶ Πάνου ἐκ Πειραιῶς 2.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,

Ι. Κ. Πάτρ ας. Ἐπιστολή καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐστάλη.—Ι. Σ. Κ ρ ἰ μ σ κ α γ ἰ α. Συνστημένη ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς, συνειροφώθημεν.—Σ. Χ. Ἐ ν τ α ὕ θ α. Ζητούμενον φυλλάδιον σὺς ἀπεστάλη.—Μ. Χ. Port-Soudan. Σὺς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν ἀπόδειξιν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Α. Κ. Πέ ρ α. 2. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐδημοσιεύθη. Γράφομεν.—Ἀθ. Δ. Ν ο μ φ α ἰ ο ν. Ἐπιστολή ἐλήφθη καὶ ἀπορῶν ἄ σὺς λείπουν τόσα φυλλάδια. Γράφομεν.—Α. Δ. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ἰ α ν. Ἐπιστολή καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν Γράφομεν σχετικῶς ζητήματος.—Π. Μ. Η ὕ ρ γ ο ν. Κατὰ λάθος ἐστάλλετο εἰς ἄλλο πρόσωπον. Ἡδὴ ἡ ἔλλειψις διορθώθη. Γράφομεν.—Π. Σ. Κ. Κ) π ο λ ι ν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐστάλη. Διάγνωσις προσεχώρ.—Ι. Ε. Κ ἄ ἱ ρ ο ν. Ἐπιστολή καὶ ἀπκήσεις ἐλήφθησαν. Φυλλάδια ἀπεστείλαμεν, ὡς γράφετε.—Ι. Τ. Κ ἔ ρ τ τ. Δελτάριον ἐλήφθη. Σὺς ἀπεστείλαμεν ἤδη αὐτά.—Ι. Β. Σ ἄ μ ο ν. Φυλλάδια ἐστείλαμεν με δεούσας ὁδηγίας.—Φ. Μ. Κ ἄ ἱ ρ ο ν. Ἐπιστολή με περιεχόμενον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἐγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν

νεωτέραν σας.—Π. Π. Σ. Μ α σ α λ ἰ α ν. Ἐχει καλῶς. Ψυχολογική σας διάγνωσις ἐστάλη. Ἐλπίζω εὐχαριστηθῆτε. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Τ. Β. Π ἄ τ ρ ο ς. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΕΛΛΗΝΟ--ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Ἐγγράφονται ἐν αὐτῷ συνδρομηταὶ εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Ὡσαύτως
Ἐισπράττονται ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοί.
Ἀποστέλλονται ταχ. δέματα εἰς Αἴγυπτον.
Πωλοῦνται διάφορα περιοδικὰ, τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Φωτογραφίαι οἰουδήποτε ἀντικειμένου.
Ἐμφανίσεις καὶ ἐκτυπώσεις φωτογραφικῶν ἐρκασιτεχνῶν (amateurs).
Προμηθεύονται διάφορα βιβλία, συγγράμματα καὶ ἀντικείμενα.
Κατασκευάζονται ζυγογραφίαι (clichés) καὶ προβολεῖς αὐθημερόν.
Γίνονται δεκταὶ καὶ ἀντιπροσωπεύονται.
Γραφεῖα : Ἀδελφοὶ Πρίντζεζ (Ἐναντι Κήπου Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν).

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὅλη ἡ σειρά τῶν ἐσχάτως ἐκτυλιχθέντων γεγονότων τῆς ἐν Γουδί στάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ μεγάλου λαϊκοῦ συλλαλητηρίου, τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς, (ἀπόψεις ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ) τῆς στάσεως τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς φοβεραῆς πυρκαϊᾶς τῶν ἀνακτόρων κτλ. ἐπὶ ἀρίστου στιλπνοῦ φωτογραφικοῦ χαρτοῦ. Ἐκαστὸν ἀντίτυπον δρ. 1.

Ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι σημειώσεις λεπτομερῆς ὁλοκλήρου τῆς σειρᾶς.

Καλλιτεχνικαὶ φωτογραφίαι

Σκηναὶ Ἀθηναϊκῶν ἐορτῶν καὶ τῆς κινήσεως τῆς πόλεως. Οἱ Βασιλεῖς ἐν ταῖς τελεταῖς. Ἀπόψεις Πειραιῶς καὶ Φαλήρων κ.τ.λ.

Ἀδελφοὶ Πρίντζεζ

Photo-Reportage

Ἀθῆναι

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ θερμῶς οἱ κατὰ τόπους ἀνταποκριταὶ μας, ὡς καὶ οἱ καθυστεροῦντες συνδρομαὶ τῆς «Φύσεως» καὶ τοῦ «Πανοράματος» ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς τῶν καὶ διότι ἡ ἐκδοσις τόσον πολυδαπάνου ἔργου ἀπαιτεῖ τακτικὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν.